

פרישת

ואתחנן

השפ"ד

שריבי אור

372

מוריניו הרב:

חבי חשוב להתפלל
שנניע לאומן לראש השנה

דברים

- שעור אש להבה שנמסר במלכה מלכה מוצאי שבת קדש פרשת דברים..2
- 8 שיעור יום רביעי פינחס כה תמוז לאנ"ש מחריש.....
- 33 האשה מרגישה כל מעשה בעלה.....
- 34 ואתחנן – גימטריא: שירה.....
- 38 הוספות ממורינו הרב שליט"א.....

שיעורים

שיעור אש להבה שנמסר במלכה מלכה מוצאי שבת קדש פרשת דברים

ע"פ חיי מוהר"ן י'

להתפלל — אני לא יכול לפתח את הפה, אני צריך מסירות נפש לפתח את הפה.
 [נספר שבכל יום כשעומד בבקר ורוצה להתפלל אינו יכול לפתח פיו כלל, ואין לו במה להחיות את עצמו, ואין] הוא רוצה לזכר לעצמו על כל פנים איזו נגון כדי להחיות את עצמו באיזו נגון, אני לא יודע איך להתפלל מרב מסירות נפש,

מורינו הרב אמר בשבת האחרונה: אסור לנסוע על קורקינט חשמלי

הרבה היה ערב ראש חודש אב, יום ראשון, ראש חודש היה זה כמו השנה, שאל"ף היה ביום שני, תשעה באב היה ביום שלישי. והרבה עמד ביום ראשון, ערב ראש חודש, והיה אז מאים מאד, ואמר: למה כל דבר אני צריך לעשות בכזה מסירות נפש? אני רוצה להתחיל

אֲנִי עוֹמֵד לְהַתְּפִלֵּל בְּמִסְרֹת נֶפֶשׁ, וְאִזּוּ הוּא נִזְכָּר בְּנִגּוּן¹.

כִּי הָעֵקֶר זֶה הַנִּגּוּנִים, כָּל הַתְּפִלָּה זֶה בְּשִׁבִיל הַנִּגּוּנִים, לֹא מְדִים

בְּשִׁבִיל לְהַתְּפִלֵּל, הַלִּיטָאִים מִתְּפַלְּלִים בְּשִׁבִיל לְלַמֵּד, אֲנַחְנוּ לֹא מְדִים — שִׁיחִיָּה לְנוּ מַחֲזִין

לְהַתְּפִלֵּל, כִּמָּה שְׁיֹתֵר לֹא מְדִים יֵשׁ יֹתֵר מַחֲזִין.

וְהָעֵקֶר זֶה הַנִּגּוּנִים שֶׁלִּפְנֵי לָכֵן, בְּדוֹר הַמְּדַבֵּר הֵיוּ כָּלֵם

נְבִיאֹת, דוֹר הַמְּדַבֵּר אֹמֵר

❁ מוֹרָאֵי מִקוּמוֹת וְהַעֲרוֹת ❁

הַתְּפִלָּה אִזּוּ מְזַכֵּר אֶת עֲצֻמוֹ אִיזוֹ נִגּוּן שֶׁבָא עַל דַּעְתוֹ מִמִּילָא. הַפֶּלֶל שֶׁל דְּבַר שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת קִשָּׁה עָלָיו מְאֹד וּמְכַרְח לַעֲשׂוֹת בְּמִסְרֵת נֶפֶשׁ: וּמִזֶּה נִתְעוֹרֵר לְבִי וְהַבְּנֵי מוֹסֵר גְּדוֹל לַעֲצֻמְנוּ לְלַמֵּד קַל וְחֹמֶר מְמַנֵּה כִּמָּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק וְלְהַכְרִיחַ עֲצֻמְנוּ בְּכָל הַכּוֹחוֹת בְּכָל הַדְּבָרִים הַנוֹגְעִים לָהּ בְּפִרְט עַל הַתְּפִלָּה. הֲלֹא אִם צָדִיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּמוֹתוֹ הִיָּה צְרִיף לְמֹסֵר נֶפֶשׁוֹ כָּל כֶּף עַל הַתְּפִלָּה וְעַל כָּל דְּבַר שֶׁבִקְדוּשָׁה וְהִיָּה לוֹ מְנִיעוֹת וּבְכַדוֹת כָּל כֶּף קֹדֶם שֶׁעֲשֵׂה אִיזֶה דְּבַר כְּנִ"ל, קַל וְחֹמֶר וּבְנוּ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כִּמָּה וְכִמָּה אֲנִי צְרִיכִים לְטַרַח וְלְהִתְיַגֵּעַ וְלְמֹסֵר נֶפֶשׁנוּ בְּכָל יוֹם, בְּפִרְט בְּשִׁעַת הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּתַחֲלָה כְּבִדָּה מְאֹד עַל הָאָדָם, וְצְרִיכִים יִגְעוֹת הַרְבֵּה וְלְהַכְרִיחַ עֲצֻמוֹ כְּכִמָּה אֲפָנִים וְעֲצוֹת אוֹלֵי יִזְכֶּה לְדַבֵּר אִיזֶה דְּבַר בְּתַפְלָה. כִּי בְּשִׁבִיל דְּבַר אֶחָד שֶׁל הַתְּפִלָּה כְּדֹאֵי לְמֹסֵר נֶפֶשׁוֹ כִּי תַפְלָה הִיא דְּבָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם:

¹ חיי מוהר"ן - אות י

וּמְקוֹדֵם לָזֶה עֲמַדְתִּי לְפָנָיו בְּעָרֵב רֹאשׁ חֲדָשׁ מְנַחֵם אֵב בְּיוֹם רֹאשׁוֹן בְּשִׁבְתָּ לַעֲת עָרֵב בְּעַת שְׁפוּסְקִין לְאָכַל בָּשָׂר, וְהִיָּה אִזּוּ מְאִים מְאֹד וְשׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ וְשִׁתְק הַרְבֵּה וְחָשֵׁב מַה שֶׁחָשֵׁב, וְאֲנִי עֲמַדְתִּי לְפָנָיו מְרָעִיד וּמְשִׁתּוֹמֵם, וְעֲמַדְתִּי אִזּוּ לְפָנָיו כִּמָּה שְׁעוֹת. וְאִזּוּ סִפֵּר לִי עֲנִין זֶה, עֵנָה וְאָמַר, בְּזֶה הַשְּׁבֵת בְּכִיתִי מְאֹד לְפָנָיו הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְדוּעַ כָּל דְּבַר שֶׁאֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֲנִי מְכַרְח לַעֲשׂוֹתוֹ בְּמִסְרֵת נֶפֶשׁ (הֵינּוּ שֶׁכָּל דְּבַר שֶׁצְרִיף לַעֲשׂוֹת בְּעַבְדוּת הַשֵּׁם קִשָּׁה וְכַבֵּד עָלָיו מְאֹד, וְאִינּוּ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כִּי אִם בְּמִסְרֵת נֶפֶשׁ מִמֶּשֶׁ): וְסִפֵּר שֶׁבְּכָל יוֹם בְּשִׁעוּמֹד בְּכַקֵּר וְרוֹצֵה לְהַתְּפִלֵּל אִינּוּ יָכוֹל לְפַתַח פִּי כָּלֵל, וְאִין לוֹ כִּמָּה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמוֹ, וְאִזּוּ הוּא רוֹצֵה לְזַכֵּר לַעֲצֻמוֹ עַל כָּל פְּנִים אִיזוֹ נִגּוּן כְּדִי לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמוֹ בְּאִיזוֹ נִגּוּן, וְגַם זֶה נִמְנָע מִמֶּנּוּ כִּי אִינּוּ יָכוֹל לְהוֹפִיר אֶת עֲצֻמוֹ שׁוֹם נִגּוּן, עַד שֶׁאִינּוּ יוֹדַע כָּלֵל אִיךָ לַעֲמֹד וְלְהַתְּפִלֵּל. וְאִף עַל פִּי כֵן הוּא עוֹמֵד לְהַתְּפִלֵּל, אַחַר כֶּף כֶּשֶׁבֶא בְּתוֹךְ

פָּרַק ט², פָּרַק בְּתָנָא דְּבִי אֱלִיהוּ,
בְּפָרְט פָּרַק ט, שְׁהִתְנָא דְּבִי אֱלִיהוּ
שׁוֹאֵל אִיךְ דְּבוּרָה זְכָתָה לְהִיּוֹת
נְבִיאָה וְגַם שׁוֹפְטָת וְגַם לְהַחְזִיר
אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה.

וְלָכֵן אֶצֶל "יְהוֹשׁוּעַ" כְּתוּב [דְּבָרִים
ג, כא] שְׁתֵּי וַיִּי"ם, [בְּפָרְשָׁה שְׁקָרְאֵנוּ]
הַיּוֹם כּוֹתְבִים יְהוֹשׁוּעַ עִם שְׁנֵי
וַיִּי"ם, בְּכִתִּיב מְלֵא, עַד שְׂבָא
נַחְמִיָּה וְהִתְקוּטֵט אֹתוֹ, לֹא יוֹדַע
לְמָה הֵם רְבוּ וְהוּא הוֹרִיד לוֹ גַם
אֶת הוֹא"ו וְגַם אֶת הַה"א ["וַיַּעֲשׂוּ כָל
הַקְּהָל הַשִּׁבְעִים מִן הַשִּׁבְעִים סְבוֹת וַיֵּשְׁבוּ בְּסָבוֹת כִּי
לֹא עָשׂוּ מִימֵי יֵשׁוּעַ בּוֹנוֹן כּוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה וְהָיָה שְׁמִיחָה גְדוֹלָה מְאֹד". נחמיה ח, יז],
אוֹמְרֵת הַגְּמָרָא בְּעַרְכֵּין לֵב עֲמוּד
כ לְמָה נַחְמִיָּה הוֹרִיד לוֹ אֶת
הוֹא"ו וְאֶת הַה"א? כִּי עֲזָרָא
וְנַחְמִיָּה בְּטָלוּ עֲבוּדָה זָרָה, בְּטָלוּ
אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה,
הָיָה כְּזֶה יֵצֵר הָרַע נוֹרָא יוֹתֵר
מֵאֲשֶׁר יֵשׁ בְּגֵן עֵדֶן, וְהֵם הִצְלִיחוּ

הַרְמַב"ם בְּשִׁמוֹנָה פָּרְקִים פָּרַק
רְבִיעִי, שְׁכָל הַנָּשִׁים שֶׁל דוֹר
הַמְדָּבָר שְׁמָעוּ עֲשֵׂרֵת הַדְּבָרוֹת,
זֶה הַזְּמַן הָיָה הַכֹּל נְבוּאָה, קוֹלוֹת
וּבְרָקִים. וְעַל כָּל דְּבוּר אָמְרוּ
"כֵּן", כָּל הַנָּשִׁים הָיוּ בְּדִרְגַת
יְחִזְקָאֵל הַנְּבִיא, הָאִשָּׁה הַכִּי
קִטְנָה הִיתָה בְּדִרְגַת יְחִזְקָאֵל
הַנְּבִיא.

וְלָכֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד תְּנָא דְּבִי
אֱלִיהוּ כָּל מוֹצְאֵי שַׁבָּת, בְּפָרְט

❁ מראי מקומות והערות ❁

ההם, מעיד אני עלי את השמים ואת
הארץ בין ישראל בין עכו"ם בין איש בין
אשה בין עבד ובין שפחה הכל לפי
המעשה שהוא עושה כך רוח הקודש
שורה עליו.

² תנא דבי אליהו רבה - פרק ט

ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא
שופטה את ישראל בעת ההיא (שופטים
ד) וכי מה טיבה של דבורה שהיא היתה
שופטת את ישראל בעת ההיא ומתנבאה
עליהם והלא פנחס בן אלעזר היה בימים

בִּיהוֹשֻׁעַ, רַק בְּשִׂמְחוֹתָל, פָּרַק
בְּשׁוֹפְטִים, כִּי כָּל בַּת... לְהַבִּין
אֶת הַנְּסִים שֶׁהָיָה לִיהוֹשֻׁעַ עִם
הַיִּרְדָּן, אִיךְ הָאָרוֹן הֵלֵךְ אַחֲרָה.
כִּי הָעֵקֶר זֶה לְלַכֵּת תָּמִיד אַחֲרָה,
גּוֹמְרִים שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה —
הוֹלְכִים אַחֲרָה, אִזּוֹ הָאָרוֹן נֶצֶב
בְּאֲמֻצֵּי הַיִּרְדָּן, הַמַּיִם הַגִּיעוּ
לְגַבָּה 300 קִילוֹמֶטֶר, רָאוּ אוֹתוֹ

לְבַטֵּל. אִזּוֹ לָמָּה יְהוֹשֻׁעַ לֹא
בִּטֵּל? ³ יְהוֹשֻׁעַ הָיָה פִּי מְלִיאָרְד
מְעֻזָּא וְנַחְמִיָּה, הוּא אָמַר "שִׁמְשׁ
בְּגִבְעוֹן דּוּם וְיָרַח בְּעֵמֶק אֵילוֹן"
[יהושע י, יב], וְהוּא עֵבֶר אֶת הַיִּרְדָּן
עִם נְסִים וְנִפְלְאוֹת, הָאָרוֹן עָף
אַחֲרָה.

כָּל בַּת צְרִיכָה לְלַמֵּד פָּרַק

❁ מראי מקומות והערות ❁

בחידוש כל דברים הללו, אף ירושתך
בחידוש כל דברים הללו! הרי שהוצרכו
לקדש פעם שניה, [רבינו גרשום].

ומקשינו: ואיך התנא שסובר שקדושה
ראשונה קידשה לעתיד לבא, איך יפרש
את הפסוק בנחמיה שלא עשו סוכות עד
ימי עזרא?

ומשנינו: שאין משמעות "סוכות"
כפשוטו, אלא דבעי עזרא רחמי על יצר
דעבודה זרה ובטליה, ואגין זכותא של
עזרא עלייהו על ישראל כי סוכה!

והיינו דקא קפיד קרא עילויה דיהושע
[שהקפיד הכתוב על יהושע] דוקא,
שהזכיר הכתוב אותו ולא את אחרים, וגם
דבכל דזכותא כתיב "יהושע" והכא כתיב
בלשון גנאי: כי לא עשו מימי "ישוע" בן
נון. והטעם: דבשלמא משה לא בעא
רחמי על ביטול היצר של עבודה זרה דלא
הוה לו זכותא דארץ ישראל שהרי לא
נכנס לא", אלא יהושע דהוה ליה זכותא
דארץ ישראל הקפיד הכתוב עליו: אמאי
לא ליבעי [ביקש] רחמי.

³ ערכין לב, ע"ב

ומפרשינו: מאי טעמא דמאן דאמר
קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא
קידשה לעתיד לבא, דכתיב בנחמיה:
"ויעשו כל הקהל השבים מן השבי [בימי
עזרא] סוכות וישבו בסוכות כי לא עשו
[סוכות] מימי ישוע בן נון בן בני ישראל עד
היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד".
אפשר בא דוד ולא עשו סוכות, בא שלמה
ולא עשו סוכות עד שבא עזרא!! אלא:
מקיש ביאתם של ישראל בימי עזרא
לביאתם בימי יהושע, מה ביאתם בימי
יהושע מנו [התחילו למנות] שמיטין
ויובלות וקדשו ערי חומה, אף ביאתן בימי
עזרא מנו שמיטין [ונתחייבו במעשר]
ויובלות "וקדשו ערי חומה" הרי שהוצרכו
לקדש פעם שניה, ולא הסתמכו על
הקדושה הראשונה שבימי יהושע.

ואומר הכתוב - ויש ללמוד גם ממנו
שצריך לקדש פעם שניה - "ושב ד'
אלקין את שבותך וגו' והביאך ד' אלקיך
[כשתשוב מן הגלות] אל הארץ אשר ירשו
אבותיך וירשתה", מקיש ירושתך
לירושת אבותיך, מה ירושת אבותיך

שְׁמוֹנִים תְּלַמִּידִים שְׁלֹשִׁים
מְעַמִּידִים אֶת הַשֶּׁמֶשׁ וְשֹׁלְשִׁים
כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ שֶׁהֶעֱמִיד אֶת
הַשֶּׁמֶשׁ חֲמֵשׁ פְּעָמִים. עֲכָשׁוּ
קָרָאנוּ עַל מַלְחַמַת סִיחוֹן וְעַג,
אִיךָ שֶׁהוּא הֶעֱמִיד אֶת הַשֶּׁמֶשׁ.
בְּמַלְחַמַת עַמְלֶק הוּא הֶעֱמִיד. יוֹם
מִתַּן תּוֹרָה — הַשֶּׁמֶשׁ נֶעְמְדָה
שְׁשִׁים שָׁעוֹת. בְּיוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלוֹ
הוּא כָּתַב שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה סְפָרֵי
תּוֹרָה — אִזְ ה' הֶעֱמִיד אֶת
הַשֶּׁמֶשׁ לְשִׁשִּׁים שָׁעוֹת.

אִז כָּל אִשָּׁה יְכוּלָה לְהֶעֱמִיד אֶת
הַשֶּׁמֶשׁ, כָּל אִשָּׁה, אוֹמֵר הַתָּנָא
דְּבִי אֲלִיָּהוּ [בְּפֶרֶק ט, תְּרוּיָן עַל מַה שֶּׁשָּׂאֵל
שֶׁהוּבָא לְעִיל]: שְׂאִין שׁוֹם הֶבְדֵּל בֵּין
אִישׁ לְאִשָּׁה, לְהַפְּךָ הָאִשָּׁה רְאוּיָה
לְהִיּוֹת עוֹד יוֹתֵר מִהָאִישׁ, כְּמוֹ

עַד וַיְנַה וְעַד מוֹסְקָבָה [דְּכָלָה עֲשָׂה
אֶת הַחֲשׁוֹב], כָּל הָעוֹלָם רָאָה
שֶׁהֵיִרְדָן הִתְרוֹמֵם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
מִיל, עַד שֶׁשָּׂשׁ מֵאוֹת אֶלְף אִישׁ
עָבְרוּ.

”שֶׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן דּוֹם וַיִּרַח בְּעַמְק
אֵילוֹן” — אוֹמֵרֵת הַגְּמָרָא
בְּעִבּוּדָה זָרָה כֹּה עֲמוּד א,
שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ עֲמְדָה 60 שָׁעוֹת, ”וְלֹא
אֶץ לְבוֹא כְּיוֹם תָּמִים” [הוֹשַׁע י, ג]
— תָּמִים, ”יוֹם תָּמִים” זֶה 24
[שָׁעוֹת], וְעוֹד 24 זֶה 48 וְעוֹד 12 =
60.

וְכֹכָה הִיָּה גַם כְּשֶׁכָּתְבוּ אֶת הַסְּפָרֵי
תּוֹרָה בְּיוֹם הָאֲחֵרוֹן [שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּינוּ].

כָּל אִשָּׁה יְכוּלָה לְהֶעֱמִיד אֶת
הַשֶּׁמֶשׁ, כָּל אִשָּׁה. כְּמוֹ לְהִלָּל הִיָּה

שְׁשָׁרָה הִיְתָה יוֹתֵר מֵאַבְרָהָם, כָּל אֶחָד יִקְרָא אֶת הָרֶשֶׁ"י שְׁשָׁרָה הִיְתָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מֵאַבְרָהָם בְּנִבְיאוֹת, כָּל אֶחָד צָרִיךְ לִקְרֹא אֶת הָרֶשֶׁ"י (אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה רֶשֶׁ"י עָשָׂה לָכֶם, לָמָּה שׁוּבוּ בָּנִים לֹא קוֹרְאִים רֶשֶׁ"י, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ... רֶשֶׁ"י הֲתִקּוּטֵט אֲתֶכֶם? הֲזִיז אֲתֶכֶם? הוּא זָרֵק עֲלֵיכֶם אוֹלֵי פִדְוֵי מַיִם? אִז אוֹלֵי בְּגָלֵל הַפִּדְוֵי מַיִם. אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה אַתֶּם לֹא קוֹרְאִים אֶת רֶשֶׁ"י. לְכָל אֶחָד יֵשׁ אוֹלֵי אֵיזָה הַקִּפְדָּה עַל רֶשֶׁ"י, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה, לָמָּה אַתֶּם מִתְקוּטְטִים עִם רֶשֶׁ"י). אִז כָּל אֶחָד יִלְמַד רֶשֶׁ"י [בְּרֵאשִׁית כ"א, יב] עַל שְׁשָׁרָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מֵאַבְרָהָם בְּנִבְיאוֹת, "שְׁמַע בְּקֹלָהּ".

וְגַם יִלְמַד אֶת הָרֶשֶׁ"י עַל נַחֲלֵי אֲרִנוֹן, נַחֲלֵי אֲרִנוֹן זֶה חֲמֵשׁ פְּעָמִים [בְּפָרֶשֶׁת דְּבָרִים]. אֲנִי אֲמַרְתִּי שְׁעוֹר אֶצֶל בְּרָקוּבִיץ, הִיְתָה פְּרֶשֶׁת חֲקַת, אֲמַרְתִּי בְּתוֹר בְּדִיחָה "מִי הִיְתָה בְּנַחֲלֵי אֲרִנוֹן"? אִז הוּא אָמַר "אֲנִי הִיְתִי שָׁם כָּל יוֹם, אֲנִי כָּל יוֹם הִיְתִי מִפְּצִיץ בְּעִירָאק, אֶת כָּל הַכּוֹרִים הָאֲטוּמִים הַפְּצִצְנוּ אוֹתָם — אִז אֵיךְ בּוֹרְחִים, מְאִיפָה בּוֹרְחִים? נַחֲלֵי אֲרִנוֹן". מִשָּׁה

רְבִינוּ אָמַר: אַתָּה רוֹצֵה לְבָרַח — תְּבָרַח דְּרַךְ נַחֲלֵי אֲרִנוֹן, זֶה כְּבוֹד מִשָּׁה אָמַר אֶת זֶה. וְאֵיךְ יוֹדְעִים שְׁמַנְחֵלֵי אֲרִנוֹן אֶפְשָׁר לְבָרַח? זֶה הָרֶשֶׁ"י! כָּל אֶחָד יִלְמַד אֶת הָרֶשֶׁ"י עַל נַחֲלֵי אֲרִנוֹן, כִּי הַנְּסִים שֶׁל נַחֲלֵי אֲרִנוֹן יוֹתֵר גְּדוֹלִים מֵהַנְּסִים שֶׁל יְצִיאַת מִצְרַיִם, שְׁהֵרִים הִתְחַבְּרוּ זֶה יוֹתֵר גְּדוֹל מְקַרִּיעַת יַם סוּף, כָּל הַהֵרִים הִתְחַבְּרוּ, וְלֹא הִיְתָה עֲרוּצִים וְלֹא הִיְתָה נַחַל וְלֹא הִיְתָה כְּלוּם. עַד שֶׁבְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל [-] יֵצֵא לִקְרֹאת מִשָּׁה מֵהַמַּחְנֶה, כַּחֲתָן לִקְרֹאת כְּלָה, שְׁהֵרָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זֶה הַחֲתָן וְזֶה הַכְּלָה.

כִּי חֲתָן וְכְלָה יוֹתֵר גְּדוֹל מִיּוֹם כְּפוּר, בְּרַבִּיעֵי כְּבוֹד יִתְחִילוּ חֲתָן וְכְלָה עַד יוֹם כְּפוּר יִהְיֶה חֲתָן וְכְלָה, כָּל יוֹם יִהְיֶה חֲתָן וְכְלָה, כָּל יוֹם יִהְיֶה פֶּה נְשׂוּאִים, וְכָל הַבְּחוּרִים וְהַרוֹקוֹת מִתְחַתְּנִים עַד חֲמֵשֶׁה עֶשֶׂר בְּאַב.

וּבְעֶזְרַת ה' תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

שיעור יום רביעי פינחס כה תמוז לאנ"ש מחריש

אוכלים צלי, המצווה צלי
בחרדל.

עכשיו יש לאדם מאה דונם, כל
דונם זה 32 על 32 [מטר] יש לו
מאה דונם, ולשכן יש מאה
כוורות, כל כוורת מחסת דונם,
הדבורים מחסלים כל דבר, מה
שהם רואים הם מחסלים, הם
אוכלים את החרדל, הם אוכלים
את הכל.

רש"י אומר [שהדבורים אוכלים]
לגלוגי החרדל - את הפרחים,
הפרחים זה ארבע ימים, בארבע
ימים האלה הם גומרים את כל
הפרחים, ואז כבר החרדל לא
צומח, הוא מאבד את החריפות,

קצות החושן קנ"ה, אם אדם יש
לו חרדל, חרדל זה הדבר הכי
חשוב, צריכים לאכול צלי
בחרדל, התורה אמרה לאכול
צלי בחרדל, היא חייבה, ולכן
כהן אונן לא אוכל, אפילו הכהן
הגדול הוא לא יכול לאכול, כי
צריכים לאכול צלי בחרדל, אדם
תמיד צריך לאכול...

עכשיו מיום שני א' אב, אז כבר
יום שלישי זה תשעה באב, א'
אב, המולד יהיה בשבת
בצהריים 2: 32 11 חלקים, מאז
- מא' אב כבר לא אוכלים,
מראש חודש לא אוכלים בשר,
לא אוכלים צלי, אבל חרדל
אפשר לאכול, אפילו שלא

סבוני כדבורים, כולם באים כמו דבורים, כי דבורים זה אומות העולם.

לא אירא מרכבות עם אשר סביב שתו עלי, קומה ה' הושיעני אלוקי כי הכית את כל אובי לחי שני רשעים שברת, הרב'ה אומר במעשה מחיגר שיש הר, ושם כל השיניים של כולם, ואף אחד לא יכול לעלות להר, הר זה הר של זהב ומבצר של מרגליות, מי שמתקרב לרב'ה יש לו גם זהב גם מרגליות, אודם פטדה ברקת נופך ספיר ויהלום לשם שבו ואחלמה תרשיש שוהם וישפה, כל היהלומים בעולם.

עכשיו יהיה ט"ו באב, בט"ו באב אשה אחת נסעה לסין, היא הזמינה שמלה במיליון דולר, עם אודם פטדה ברקת, נופך ספיר ויהלום, לשם שבו ואחלמה, תרשיש שוהם וישפה, כל השמלה מלאה יהלומים משובצים, מיליון דולר, מיליארד דולר, היא מגיעה בסוף עם השמלה החדשה, מיליארד דולר, יש שם איזה מאה

אז רש"י אומר [שהדבורים אוכלים] לגלוגי חרדלי, זה פרחים של חרדל, [ואומר בעל הדבורים לבעל החרדל:] עד שאתה אומר לי הרחק חרדלך מדבורי, אני אומר תרחיק את הדבורים מהחרדל, הדבורים זה המזיק.

להלכה פוסקים שמרחיקים את החרדל, אבל זה קשה, למה, החרדל לא עושה כלום, הוא עומד על המקום, הוא שקט, הוא נח, הוא לא קופץ כמו הדבורים, הוא לא ברסלב, הוא ליטאי, הליטאים יושבים בשקט, לא זזים מהמקום, לא קופצים, לא שרים, לא, אין 'לעבעדיג' (- אין חיות), אין שמחה, אין שמחת התורה.

אבל סבוני כדבורים כל היום, מן המצר קראתי י-ה ענני במרחב י-ה, נגיד את זה ביום שני [בראש חודש אב בהלל], ה' לי לא אירא מה יעשה לי אדם, ה' לי בעוזרי ואני אראה בשונאי, טוב לחסות בה' מבטוח באדם, מבטוח בנדיבים, כל גויים סבבוני בשם ה' כי אמלם, סבוני גם סבבוני בשם ה',

יהלומים, הכל, אודם פטדה שבו ואחלמה, תרשיש - האבן
ברקת, נופך ספיר יהלום, לשם הכי יפה זה תרשיש - שוהם,

וישפה - כל הצבעים, שוהם זה האבן של יוסף.

והיא באה עם כזו שמלה משובצת מאה יהלומים, והיא מראה את זה לרב של השכונה שלה, עכשיו באתי מסין, עכשיו חמשה עשר באב זה יום של ריקודים, מחולות, כולם הולכים עם שמלות לבנות, כל אחד יכין שמלה לבנה לחמשה עשר באב, מי שכבר נשוי שיכין שמלה לבנה, מי שלא נשוי יכין לכלה שלו שמלה לבנה, חייבים, ואז היא באה עם זה, מראה את זה לרב של השכונה, שהיא הייתה בסין חצי שנה עד שהיא הזמינה, עד שצירפו לה, זה השמלה הכי יפה.

ועכשיו מביאים שמלת כלה עם מאה יהלומים, והיא אמרה את זה לרב של השכונה, הוא אומר: לא לא, את לא יכולה ללבוש את זה, למה לא, מה פסול יש בשלמה? שמלה ארוכה, שרוולים ארוכים, הצוואר סגור, הכל סגור, למה לא טוב? הוא אומר לא, זה הלכה, הלכה שאסור לרקוד עם השמלה שלך, אסור, אני לא עשיתי את ההלכה הזאת. אבל למה? היא התחילה לבכות, היה הצפה באוקיינוס, כל מיאמי נהיית תחת המים.

זה בבונג'ו, שם יש מקום של שמלות, בתי חרושת של שמלות, אפשר במאה דולר לקנות שמלה, ולמכור את זה בשלושים אלף דולר, אדם רוצה להרוויח שלושים אלף דולר, על אלף שמלות זה שלושים מיליון, זה עולה מאה דולר השמלה, כי זה הולך פס יצור שם, אתה נותן

חצי מיאמי היא תחת המים לפני שנתיים, חצי מיאמי! כל

ענקים.

בקרחון כזה פגע האוניה שטבעה - הטיטניק, אנשים שילמו כסף [לנסוע בטיטניק], היה שם סך הכל איזה מאה סירות [הצלח] כל סירה איזה חמישים איש, זה מקום לחמש אלף, בעצם [לא היו שם מאה סירות הצלה, אלא] היו צריכים להביא מאה סירות, [אבל באמת] הביאו רק 20 סירות, אז 20 סירות זה בקושי לאלפיים, כל אחד שילם כסף שיכניסו אותו לסירות, וכולם נשארו, 720 איש הצליחו להציל ו1550 טבעו, ביניהם בחורי ישיבות וכל מיני אנשים שנסעו באוניה הכי מפוארת, אמרו היא לא תטבע לעולם, הם נשבעו שהיא לא תטבע לעולם, וכבר בנסיעת הבכורה היא טבעה, ב15 באפריל, באפריל היא טבעה, זה יצא [להפלה] אחרי פסח 15 באפריל, ב40:11 היא פגעה בקרחון, ב20:2 היא כבר טבעה כולה, היא החזיקה מעמד שעתים וארבעים דקות, המהנדס אמר שמיד היא תטבע, שמי שיכול

השכונות הגויות תחת המים, רק אצל היהודים לא היה מים, ככה טיפה בחוץ, קצת שלולית, טיפה להתרטב, אבל כל מיאמי הייתה תחת הים, זה בא מהדמעות שהנשים בכו, לקחו להם את השמלות שלהם, ונהיה הצפה בכל מיאמי, ואומרים שניו יורק תוך מאה שנה היא תהיה תחת, האוקיינוס יעלה איזה מאה מטר, כי עכשיו כל הקרחונים נמסים באלסקה, ובאיסלנד ובמקלנד, מקלנד - קוראים לזה גרינלנד, ששם היה הכל צומח, בסוף זה התהפך [וקפא ואי אפשר לגדל שם שום צמח], איסלנד זה אייס זה אי הקרח, ו[באמת] שם הכל פורח היום, היום חורשות עצים פרות, ואילו גרינלנד קראו לזה גרין כי היה שם הכל ירוק, לפני אלף שנה קראו לזה גרינלנד, הנורווגים, ועכשיו הכל [שם] שלג, קרחונים, עכשיו זה נמס, עכשיו זה הר של שלג, קרחון זה נקרא, קרחון בגודל כל אנגליה, הוא פרש מגרינלנד, והוא שט באוקיינוס, הוא יציף את כל האוקיינוס, קרחונים כאלה

היהלום? ואז היא הוציאה לפני כל העיתונאים, היא עמדה שם על המרפסת באיזה קזינו באיזה מלון שהמרפסות על הים, היא נעמדה מעל הים, היא קראה לכל העיתונאים, לכל הרפורטים שיבואו ויצלמו אותה עם היהלום ביד, אתם רואים את היהלום? זרקה אותו לים, [ואמרה:] הוא הביא לי את כל הצרות, זה היהלום הזה, כיון שהיה לי כזה יהלום נסעתי באוניה הכי מפוארת.

אז היא הצליחה להציל את היהלום, היא הצליחה לשלם טוב ששימו אותה בסירה, בסירות ההצלה, אבל את היהלום הזה חיפשו במשך -

לברוח שיברח, כל המלחים ברחו, רב החובל ברח, ואנשים נשארו שם, 1550 טבעו 720 הצליחו להציל.

והייתה אשה אחת [שניצלה מהטיטניק] שהיה לה יהלום ששווה חמש מיליון, וחיפשו את היהלום שלה, איפה היהלום, אז שצוללו לטיטניק למטה (- לקרקעית הים) לפני 50 שנה אז חיפשו את הכספת, מצאו את הכספת, אבל לא היה שם כלום, אנשים שמו את היהלומים שלהם שם [בטיטניק, ובאמת היא לא השאירה את היהלומים בכספת אלא] היהלומים היו אצלה. לפני עשר שנים, שנה לפני הפטירה היא אמרה אתם רוצים לראות את

של מלכת אנגליה) היה בשנת 1900, הוא נפטר ב1903, אז [מאז] היא לא רצתה להתחתן, רק בנימין יזרעאלי הוא היה ראש הממשלה [של אנגליה], בנימין יזרעאלי הוא היה יהודי, הוא היה ראש הממשלה, הוא התנצר אבל הוא היה יהודי, הוא היה ראש הממשלה באנגליה.

כי היטלר אמר שבכל מקום ראש הממשלה יהודי, באנגליה, בהונגריה היה ראש ממשלה יהודי, ואפילו באוסטריה היה ראש ממשלה יהודי, בכל מקום ראשי הממשלה הם יהודים, שרי החוץ, שרי האוצר, שרי ההגנה, הרמטכ"לים, כולם היו יהודים, ברוסיה כל המפקדים היו

[כשהטיטניק טבעה] היא הייתה אז בת 17, עכשיו היא בת 107 זה היה ב1911, אז היא הייתה בת 17, אז אחרי 104 שנה זה יוצא ב2015, אחרי 104 שנה, ב2015 זה לפני תשע שנים הסיפור, שאז היא נעמדה על המרפסת זרקה את היהלום לים, ואמרה זה הביא לי את כל הצרות, ומאז היא לא התחתנה, [כשהיא הפליגה בטיטניק] היא הייתה כבר נשואה, ובעלה גם טבע.

[היא] כמו אליזבט [מלכת אנגליה] לא התחתנה לעולם, המלכה אליזבט היה לה בעל אדוארד, היא התחתנה בגיל 17, ומיד הוא נפטר, אחרי שנה, כי אז לא היה אנטיביוטיקה, זה (- כנראה החתונה

יהודים, כל אלה שכבשו את ברלין היו יהודים. מיליארד [גרם] לחלק למיליון [קילו] זה נשאר 90 אלף טון.

מה שזרקו על הירושימה זה היה שווה 12 וחצי אלף טון, מה שזרקו על נגסקי זה 20 אלף טון, זה כבר היה פלוטוניום, היום העוצמה זה פי מיליון ממה שהיה אז, אם היום זורקים פצצה זה יכול להרוס מדינה שלמה, אבל ישראל יש לה פצצות חדשות שזה רק מפוצץ עיר, שזה הולך על מיליגרם, זה הולך על שמינית גרם, אלפית גרם, כי כל גרם זה 90 אלף טון, מספיק 12 אלף טון, מספיק שמינית גרם, 12 אלף טון זה שמינית גרם, אז אדם עם שמינית גרם יכול לפוצץ עיר שלמה, והוא יכול גם לפוצץ את הבית המסוים, כמו שרואים שהניה [ראש החאמס] עוד לא מפרסמים איך, אם שלחו לו מזל"ט קטן לתוך החדר שלו, לא יודעים בדיוק, האיראנים לא מפרסמים איך זה קרה, אם זה היה מטיל, היהודים עוד לא הודיעו כלום. שוקר, קראו לו פואד שוקר

כל המפקדים [היהודים] כולם ברחו [מרוסיה אחרי המלחמה, אפילו שהיה להם שם כבוד וקרירה מפוארת], בן ברוך ברח, הוא היה בשוכו בנים איזה עשר שנים, ואבא שלו קנה את הגבעה בפונוביז' הוא נתן את הגבעה מתנה, ולבעלזא רחוב ר' יוחנן בן זכאי הוא נתן להם את המגרש לבנות שם ישיבה, הוא היה המפקד הכי גדול, היה לו ראש איינשטיין.

[איינשטיין] הוא ידע את כל החשבונות בעולם, את כל הנוסחאות בעולם, EMC בריבוע זה הנוסחה הכי, שהיטלר אמר אני לא רוצה להאמין בנוסחה הזאת, אם יהודי המציא אותה אני לא מאמין בה, קוראים לזה EMC בריבוע, כל אחד צריך ללמוד את הנוסחה הזאת, שלפי זה יוצא שכל גרם [שמבקעים] זה [כמו] 90 אלף טון [חומר נפץ], כל גרם שווה 90 אלף טון כי כל גרם זה 300 כפול 300 זה 90 מיליארד, [אלף גרם זה קילו], 90

הנהג, היה טנדר וככה הגענו, היינו שם שש שעות בתוך צידון, בתוך המחבלים, שהמחבלים מקיפים אותנו בצידון.

עכשיו במאה שערים הצליחו החסידים של ר' הירש השיגו רישיון מהחיזבאללה, חיזבאללה זה מפלגת הקל, כלומר זה מפלגת השטן, האלוהים שלהם זה השטן, הם עשו מהשטן אלוהים, צריכים להגיד חיזבאללה או חוזבאללה כלומר זה מפלגת האל, ועכשיו פואד שוקרו הוא היה המנהיג שלהם.

עכשיו לוקחים [החמאס] אל חלאד משעל, עכשיו דיברו שיקחו את חלאד משעל, כי ניסו להרעיל

[לרמטכ"ל חיזבאללה שחוסל בלבנון], פואד שוקר הוא היה, מלבנון מהדחייה.

כל אחד צריך לבקר שם בבירות, אנחנו הגענו עד צידון, רצינו להגיע גם לבירות, הצבא כבר עזב שם, אז פעם נכנסנו למסגד, לא היה לי מפה לא היה לי כלום, נכנסנו למסגד, לא היה לי ברירה, מה אני יכול לעשות, אמרתי להם 'אפשר לעזור לי', אני נכנס עם הטלית עם התפילין, כל הערבים נבהלים, מה קורה כאן, אולי באת לפוצץ את המסגד, לא, אני רק מחפש את הקבר של יששכר וזבולון, תראו לי, אז בא [ערבי] אחד נכנס למכונת שלנו, אז שרביט היה

אותו, שמו לו כאן איזה ספוג כזה, שפשפו לו כאן, קוראים לזה ספחת, עשו לו ספחת, אולי זה היה אחרי תשעה באב, אני לא זוכר את התאריך, עשו לו ספחת, לקחו איזה מטלית ושפשפו לו כאן, המטלית הייתה מלאה רעל שנספג בעור, וישר הוא הרגיש לא טוב, ואז אמרו שיבטלו את הסכמי השלום, אז שלחו להם נוגדנים לרעל, ישראל יצרו את הרעל, ויש נוגדנים. אז תמיד צריכים שכל אחד יהיה לו בכיס גם נוגדנים, אם יש לו בכיס רעל שיהיה לו גם נוגדנים לרעל, אז זה חלאד משעל.

עכשיו דיברנו על פואד שוקור, אז הוא המנהיג של החיזבאללה, הוא מספר 2 הוא הרמטכ"ל שלהם, אבל אצלם כל ערבי זה מנהיג, זה לא בעיה, להרוג יהודים לא צריך השכלה, לא צריכים לגמור פונוביז', או ישיבת חברון או סלבודקה, אפשר גם בלי סלבודקה לרצוח יהודים.

אז היום היה יום גדול, כ"ה תמוז, כי זה היארצייט של ר' לוי יצחק, הפלא הכי גדול זה ר' לוי יצחק, הוא שרד את כל מלחמת העולם השנייה, (- מורינו הרב פונה לבנו ר' נחמן:) השווער שלך היה זטולוסקי, הם ברחו גם כן לטשקנט, לקרימנטשוק, אבל הם לא נשארו בקרימנטשוק, הם ברחו לטשקנט מקרימנטשוק, ויהודית וזהבה הם מקישינב, אז הם הלכו, כל הדרך הייתה מזוודות שאנשים זרקו ברחו, ואחרי זה הם היו צריכים לעבור איזה אגם, ואז היה שם אחד שסימן לאווירון של הנאצים, אז קלטו אותו, חיסלו אותו, וככה לא הטביעו אותם.

וזהבה הייתה ילדה בת 15, ואז היא ראתה את אליהו הנביא, ר' שעיה רקד בליל הסדר עם אליהו הנביא הוא רקד, פתאום הגיע מישהו [לר' שעיה], זה היה אליהו הנביא, והיא זכתה לראות, יהודית זכתה לראות אותו, היא הייתה ילדה בת תשע, ר' שעיה קראו לאבא שלו ר' יעקב, כי ר'

שניים, אני כבר לא רואה אותו בכלל, הוא כל היום בבית המדרש, אז תעמדי עם שק מלח בשוק ותמכרי מלח. פעם לא היה מה למכור, פה כל אשה היא עורכת דין, והיא שופטת, ויש לה תואר ראשון, תואר שני, פעם [בשביל להתפרנס] רק יכלו לעמוד עם שק עם חבית הרינג, ר' נפתלי [כהן] שהוא בנה את הקלוז, שהוא היה המהנדס הכי גדול באומן, הוא מהנדס הכי מדופלם, הוא עמד עם חבית הרינג בשוק במאה שערים זה מה שהוא יכל לעשות, אז [ר' דוד צבי אמר לבתו אשת ר' נתן]: אם בעלך לומד כל כך תעמדי עם שק מלח ותמכרי, עם האף תחרשי.

אז אדם צריך לדעת שברגע שהוא מגיע לשובו בנים הוא צריך ללמוד פי שניים, הוא צריך לראות אם [עד שהתקרב] הוא למד 8 דפים ביום, ללמוד 16 דפים ביום, היום למדנו את הדף היומי על חרדל ודבורים, את כל הסוגיות, ולדעת מה זה חרדל ודבורים.

יעקב כשברחו מקישינב אז הם נסעו ברכבת, אז ברכבת הוא ראה שאין לו את התפילין, אז הוא אמר הוא יורד באמצע, הוא לא נוסע בלי התפילין.

אין דבר כזה בלי תפילין! כל אחד צריך לדעת, יש עכשיו טיולים, עכשיו בין הזמנים, השנה יתחיל בה' אב בד' אב יום חמישי, ה' אב זה יום ששי, כולם יסעו לצפת [ליארצייט האר"י ו"ל] ביום חמישי הבא.

אז בד' אב כבר נגמרים הישיבות, אבל בין הזמנים זה הזמן שאפשר ללמוד את כל הש"ס, החזון איש אמר שבין הזמנים אפשר לסיים את כל הש"ס, רבנו זה רק עניין של גמרא, אדם בא לרבנו, הוא בא לברסלב, בא לשובו בנים, הוא צריך לדעת שהוא נפל בפח, הוא ברח מהישיבות הליטאיות, פה לומדים כפול.

כמו ששאל ר' דוד צבי השווער של ר' נתן, אבא של אשתו [את אשתו של ר' נתן], תגידי, הוא לומד לכל הפחות? הוא לומד פי

שיטת הרמב"ן שבעל החרדל צריך להרחיק, כי אפילו שהדבורים מזיקים לחרדל, אבל אפשר לחיות בלי חרדל, דבש [חייבים], פעם לא היה סוכר, לא היה סוכריות, היה רק דבש, אז שיטת הרמב"ן שאפילו שבעל החרדל הוא ראשון, ואפילו שמדברים בלוקח, שאדם זרע את זה ביחד.

הדבורים ירחיק, כי פחות משש טפחים אז הדבורים אוכלים את החרדל. אבל הריב"ש אומר שאם החרדל הוא ראשון אז הוא זכה, הריב"ש חולק גם על רש"י, [ומבאר:].

אבל אם הדבורים מגיעים [לסמוך לצד החרדל שקדם] אז רש"י אומר צריך להרחיק לגמרי שש טפחים, הרמב"ן אומר שלושה טפחים צריך להרחיק, אבל כל אחד שלושה טפחים, תמיד המרחק צריך להיות שש טפחים בין הדבורים והחרדל, בין בור לבור, כותל בור שלושה טפחים, אז החלל בין שני החללים צריך להיות שש טפחים, אותו דבר משרה וירק, כרישין ובצלים זה שש טפחים, שכל אחד מרחיק שלוש אז יחד זה שש.

רש"י אומר שתמיד בעל החרדל צריך להרחיק לא משנה ראשון, לוקח, [אפילו ש] עוד בכלל לא היה דבורים במקום, [כי] אסור לך בכלל להתקרב לגבול, ואפילו שאתה עשית את זה ברשות, קניית את זה מאחד שעשה את זה ביחד, אז אם בעל הדבורים מתלונן אומרים לבעל החרדל להרחיק, זה שיטת רש"י ותוספות. [כאן נראה שחוזר לכאר דעת הרמב"ן:] שכל אחד מרחיק שלושה טפחים, אם בעל הדבורים לא מרחיק אז גם בעל החרדל לא מרחיק אז שיהיה אחד ליד השני, אבל לפי הריב"ש החרדל זוכה, מי שראשון זכה, אם החרדל, כלומר זה בלוקח אז הוא עשה ברשות, הוא נקרא ראשון, נקרא שאני קניתי את זה מבן אדם שעשה את זה ביחד, אדם עושה

אז הרמב"ן אומר אפילו שאתה ראשון תרחיק שלושה טפחים מהגבול, אבל בתנאי שגם בעל

נוצרים, אבל משיח יגיע לארץ ישראל, אז צריכים להיות בארץ ישראל, כל הטמפלרים זה היה כאן, הם הקימו מושבות, הקימו את המושבה הגרמנית בירושלים, המושבה הגרמנית בתל אביב, מושבה גרמנית בחיפה, ואת שרונה, ואת בית לחם הגלילית, והקימו איזה עשרה ישובים.

הם הגיעו עם המון כסף, ובנו בניינים הכי מפוארים, אולמרט קנה בניין בשני מיליון ששווה אולי מאה מיליון, בניין שהגרמנים בנו לפני יותר ממאה שנה, לפני 170 שנה, אם זה תרל"ד אז זה 170 שנה, זה בדיוק 150 שנה, אז הוא קנה בניין אז

ביחד אז יש כאן איזה מאה שיטות כי מה הם אוכלים? את הלגלוגים את הפרחים.

עכשיו נתן [רובינשטיין] סיפר לי, הוא שוכב חולה, היה בבית חולים, אז הוא אמר הוא הלך לטבול, מעל שדה יעקב יש חצור הגלילית, יש בית לחם הגלילית, זה היה [מושבה] של הגרמנים, יש שרונה, בית לחם הגלילית, הטמפלרים [הגרמנים] באו עוד לפני החלוצים, הישראלים רק הגיעו בתרמ"ב, 'אעלה בתמר' אז התחילו להיות העליות הראשונות, הם [- הטמפלרים] באו חמש שנים קודם, הטמפלרים הם מאמינים שמשיח מגיע לארץ ישראל, ואז כולם יהיו

זה הפילו אותו [לכלא] שהוא קנה בניין שמבחינה ארכיאולוגית זה שווה מאה מיליון, הוא קנה את זה בשני מיליון, ואחרי זה הוא מכר את זה במאה מיליון, אז זה היה אולמרט.

אם זה הזרע אז זה בתוך האדמה, אם זה הגרעין זה בתוך השרביט בתוך הגבעול. אם זה 'בניתא' זה הגרעין ואם זה את הלגלוגים זה הפרחים, הפרחים זה רק ארבע ימים.

אז הגרמנים עשו כאן בנייני תפארה, וכל שנלר זה של הגרמנים, מחנה שנלר שעכשיו גרים שם כולם חרדים, אז זה היה פרדס שנלר, בשמיטה הלכו ולקחו תפוזים משם, בסוף הקימו מחנה צבא שם, ב1948, [המבנים שם] הקימו את זה הגרמנים, מחנה שנלר זה הכל היה שדה ענק, איזה מאה דונם.

אז אמרנו שעל כל דונם הדבורים [של כוורת אחת] אוכלים גם דונם, אם זה מאה דונם של חרדל אז כל כוורת זה דונם, מאה כוורות מחסלים את כל הדונמים, אדם בא לעולם דבר ראשון לדעת את הסוגייה של חרדל ודבורים, זה כל [סימן] קנ"ה, כל הסוגייה של חרדל ודבורים, וכל השיטות, ומה הדבורות אוכלות, אם את הגרעינים אוכלות או את הזרע,

והראב"ד אומר שהם אוכלים את העלים, ברגע שהם טועמים את העלה הם לא אוכלים יותר, הרי"ף מביא את שיטת הראב"ד בסוף לא יחפור, (נראה הכוונה לראב"ד שעל הרי"ף), שהדבורים אוכלים את העלים, מוצצים את העלים, את הלחלוחית שבעלים, ואת העלה הם לא טועמים, פעם אחת הם טועמים ולא יותר, הוא אומר אם 'בניתא' לא משכחת ליה, אם את טרפא זה העלים, אז טרפא לא, זה נקרא 'בניתא'.

כי מי שמדבר לשון הרע מתגלגל בדבורים, הדבורה עושה 200 נפנופים בשנייה, 200, היא מנפנת עם הכנפיים שלה, וככה היא מקררת את הכוורת, זה מזגן, אדם יש לו כוורת צריך להתקין מזגן, אז הדבורים זה כמו וינטלטור, זה עושה איזה

לעבד, הרב'ה היה מהחטופים, רצו עשר אלף מחבלים בשבילו, ביבי התפשר על חמש, אבל ביידן אמר שמונה גם טוב.

אבל [דוד] הוא היה מהחטופים אתם לא קוראים גמרא זה טוב, אתם נגד גמרא אני לא יודע מדוע, צריכים ללמוד גמרא, סנהדרין דף צ"ה דוד היה מהחטופים, הוא לא שם לב, הוא עבר את הגבול לעזה, ה' אומר לו מה אתה רוצה שיחטפו אותך תהיה בשבי? כמו שה' אמר לו מה אתה רוצה.

200 סיבובים בשנייה, מצפן עושה חמש אלף סיבובים בשנייה, מצפן באווירון עושה חמש אלף בשנייה, כי האווירון מתנדנד, אז אי אפשר לדעת איפה צפון איפה דרום, באוניות אז התחילו...

את המצפן המציאו כבר לפני 400 שנה, אז שודדי הים היו שמים חתיכת מתכת ליד המצפן [של אוניות סוחר] והמצפן היה זז, ולפי זה היו מכוונים את האונייה לאיזה אי ששם חיכו שודדי ים, לקחו את כולם, מכרו אותם לעבדים. כמו את הרב'ה מכרו

שנחננו מגיעים ל110 אז זה 33 אפסים ל120 זה 36 אפסים, וזה כבר טריליון כפול טריליון, זה כבר מעל 18, 36, 130 זה אלף טריליון טריליון, 140 מיליון טריליון טריליון, 150 זה מיליארד טריליון טריליון, 160 זה אלף מיליארד טריליון טריליון, 170 זה כבר מיליון טריליון טריליון, 180 זה מיליארד מיליארד טריליון טריליון, זה שלוש פעמים טריליון, 54 אפסים.

אחרי זה אנחנו מגיעים ל190 זה 57 אפסים, 200 אנחנו מגיעים ל60 אפסים, במאה זה 30 ב200 זה 60, כל מאה זה עוד 30, 60 אפסים, 210 זה 63, 220 זה כבר 66, 230 זה כבר 69 אפסים, [ב-²⁴⁰] אנחנו מגיעים לעשר פעמים כד [240 = 24 × 10], בתורה כתוב 9 כד, רבקה רק זכתה לתשע כד, וכדה על שכמה ותמהר כדה, תשע פעמים חוזר המילה כד, אם היה עשר היא הייתה מכריתה את עשו לגמרי, כי אנחנו צריכים להגיע ל72

כתוב "כָּהֶם וְכָהֶם [מֵאָה פְּעָמִים]" (שמואל ב' כד, ג), כהם וכהם זה 2 כפול 2 כפול 2, אם עושים 2 כפול 100 זה מאתיים, אבל רש"י אומר לא 2 כפול מאה, זה לא 200, זה 2 כפול 2, כפול 2, זה 16, 32, 64, 128, 256, וכי בשנייה הגענו לאלף, בשתי שניות מגיעים למיליון, בשלוש שניות מגיעים כבר לאלף מיליון שזה מיליארד, ארבע שניות אנחנו מגיעים כבר לאלף מיליארד, ובחמישים שניות מגיעים למיליון מיליארד, 60 שניות מגיעים כבר למיליארד כפול מיליארד, טריליון זה 18 אפסים, היום בעולם טריליון זה רק [אלף מיליארד - 12 אפסים], אצל היהודים נשאר 18, היהודים מכוונים ל18 טון זהב, 18 אפסים זה נקרא 18 טריליון 18 מיליון טון, אדם צריך לדעת, אז זה נקרא מספר 60. 70 זה אלף טריליון, 80 זה מיליון טריליון, 90 זה מיליארד טריליון, שאנחנו מגיעים למאה אז זה כבר אלף מיליארד טריליון זה 30 אפסים.

הבעל ימות קודם, נשים לא מתות, רש"י אומר שום אשה לא מתה [במדבר] ככה אומר, מי שיצאה ממצרים נכנסה לארץ, כל אלה שיצאו ממצרים! לא משנה אם זה גיל 3, גיל 60, גיל מאה, גיל 200, מכיר [בן מנשה] היה בגיל 250 מכיר בן מנשה הוא קיבל את הגלעד, ויאיר בן מנשה [קיבל את] חוות יאיר.

כל אחד צריך לקרוא את הפרשה במוצאי שבת, לדעת את הפרשה, זה הפרשה של הכיבושים עכשיו, עכשיו זה פרשה רק של כיבושים, ומלחמת מדין, "נָקַם נְקַמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים אַחַר תְּאֵסֵף אֶל עַמֶּיךָ" (במדבר לא, ב), אז המדרש אומר שמשה לא חיכה שהוא לא היסס, אז הוא זכה לחיות עד 120, אבל יהושע שהוא היסס, שהוא כבש לאט לאט, שבע שנים, הוא חי רק 110.

[יוסף הצדיק חי שנים מועטות יותר מכל שאר אחיו, כי שמע את האחים אומרים על יעקב אביו:] עבדך אבינו, הם אמרו

אפסים, ואז לא נשאר זכר מעשו. כי ברגע שאליעזר ראה את עשו [יוצא מרכבה] הוא רצה לחזור מהשליחות, הוא שם לה שני צמידים, אליעזר, יצחק היה בגיל 40, כל הגלות זה 400, אז נשאר 360 [של גלות ושיעבוד], מהחתונה של יצחק עד יציאת מצרים זה 360, ואז יוצאים ממצרים, ואז עושים את העגל.

וכל מה שמשה כועס זה על המחולות, "וַיָּרֶא אֶת הָעֶגְלָה וּמָחֵלֶת [וַיִּחַר אַף מִשָּׁה]" (שמות לב, יט), כי כל אשה הייתה צריכה לתת עם מוט ברזל בראש של בעלה, [ומפני שלא עשו כן] הם נשאר אֶלֶמְנוֹת, זה הפרשה של השבוע, עכשיו קראנו פניחס, מה אומר רש"י, ששום אשה לא מתה, נשים לא מתות, נשים חיות, תמיד הנשים ממשיכות לחיות,

יוסף הצדיק אתה בטח כועס עלי, כי יעקב היה בגיל 99 [כשנפטרה רחל] עכשיו הוא 147, עברו 48 שנה, יוסף הולך עם הקפדה על אבא שלו, למה אבא שלי עשה לי ככה, הוא היה ילד בגיל 8, אז הוא רואה קוברים את אמא שלו באמצע הכביש, באוטוסטרדה קברו אותה, עכשיו הזיזו את הכביש טיפה, אבל זה היה באוטוסטרדה. [אחרי שמכרו את יוסף והלכו למוכרו למצרים] שהלכו עם יוסף [ועברו ליד מקום קבורת רחל אמו] הוא קפץ על הקבר, הגיעו מדותן, מעפולה.

חמש והוא שמע חמש [מהמתורגמן], והנהיג רבנות לפני אחיו, יש איזה עשר שיטות עשר סיבות ש[מסבירים למה] הורידו לו עשר שנים, כי יהושע ויוסף חיו 110, כי הוא נהג ברבנות.

אז יוסף הצדיק שהוא היה הכי הצדיק, שהוא נקרא 'צדיק', שנוסעים אליו כל לילה, ולכן על פי הדיבור, רש"י אומר עכשיו בויחי ש[שיעקב אמר ליוסף על רחל] קברתי אותה על פי הדיבור, כי אם הוא היה, הוא אומר היה לי עוד אלפיים אמה, יעקב אומר:

ר' שבתאי, שבתאי יודלביץ זה היה הנכד שלו, אז האבא נפטר, אז אמא נסעה לארץ ישראל, ושם הציעו לה שידוך, אז הם נשארו אצל הסבא, אצל הדוד – אצל אח של האמא בפוניבז', הם גרו בפוניבז'.

אדם צריך לדעת דבר ראשון בפוניבז', דבר ראשון לומדים בפוניבז', לפני הכל הולכים לפוניבז', הלכנו ישר לפוניבז' ישבנו שם כמה שנים, אחרי זה כולל חזון איש כמה שנים, עד שאתה נולדת ישבנו בפוניבז', נולדת בתשכ"ה אנחנו ב[תש]י"ט התחתנו, אז שש שנים היינו בפוניבז', כל שישי ושבת זה היה בפוניבז', שאתה נולדת עוד הייתי ב[משך השבוע בכולל] וולאז'ין עוד, זה הכולל הכי טוב, זה היה בכל בני ברק הכולל הכי טוב, צמוד לברסלב, ראיתי את הנחת אבן הפינה [שלישיבת ברסלב בני ברק], תשי"ט התחתנתי, בתשי"ט הייתה הנחת אבן הפינה.

ובתש"כ היה הכתרה של אליזבט [מלכת אנגליה], תש"כ,

עפולה זה שם של כפר ערבי, השם זה פולה הוסיפו ע' עפולה, מי שבא מעפולה צריך לדעת, זה מתר"נ, עכשיו זה כבר 134 שנה, [אז בנו את הערים:] רחובות, עפולה, חדרה זה [בנו] לפני הכל, חדרה כולם מתו שם, ברגע שהגיעו לארץ ישראל מתו, גמרו את התיקון, חדרה ישר מתו, פתח תקוה מתו, וזה היה ר' יוסף חיים זוננפלד, הוא אישר את זה [לבנות את המושבה החרדית פתח תקוה], הוא הלך לר' עקיבא שלזינגר, והוא הקים את זה, וכולם מתו, המתיישבים הראשונים [מתו], כי הירקון הציף אותם, הם בנו את זה ליד הירקון ממש, אז הירקון הציף אותם, פתאום נהיה גשם, נהיה מבוול והירקון הציף אותם, אחרי זה כבר בנו את זה טיפה [יותר רחוק], איפה שזה היום.

אבל הכל בנו חרדים, אנשים עם פאות, כפר תבור, יש ספר "מעילו של שמואל", שהוא הגיע לכפר תבור, כולם היו עם פאות, הוא הלך ברגל שלוש שנים, הוא הלך ברגל, קראו לו

י"ט וזה בדיוק פ"ד פ"ג אז היא מלכה בדיוק 64 שנה, אז בתשפ"ג שנה שעברה היא נפטרה, אז זה היה המלכה אליזבט, והמלכה ויקטוריה זה [על שמה] מפלי ויקטוריה, היא נפטרה ב1903 היא גם חיה עד גיל 90.

אז מדברים עכשיו על זה שאדם צריך לדעת ששובו בנים זה לדעת את כל הש"ס, זה נקרא שובו בנים, אדם מגיע, אדם עשה כזה דרך, עזב את פונויבוז, עשה סלבודקה, עזב בית מאיר, עזב את הישיבות הכי טובות, ועכשיו הוא הגיע לשובו בנים, הוא צריך לדעת שהמטרה היא שכל יום הוא צריך ללמוד שמונה דפי גמרא, כל יום! מתחיל בשמונה, חמשה לשש זה הנץ, בארבע הוא הולך למקוה, בארבע וחצי הוא מתחיל להתפלל, חמש וחצי הוא כבר מתחיל ברכו, וחמשה לשש הוא עומד שמונה עשרה, ואז הוא גומר את התפילה בשבע, אפילו בשמונה, אוכל משהו,

והחבר'ה [בכולל] שאלו אם לנסוע, [לקיים את מאמר חז"ל:] לעולם יצא אדם לקראת מלכי אומות העולם שירוץ ידלג על הקברים, כי הקברים אם הקבר הוא טפח אז הטומאה לא בוקעת ועולה, אז כיון שזה רק ספק אז כדי לראות מלכי אומות העולם מותר לעבור דרך בית קברות, כדי לרוץ לראות את הטקס, את התהלכה, אליזבט ירו בה 8 פעמים, כל פעם ביום ההכתרה עשו לה תהלכה, אז היא מלכה 65 שנה מ[גיל] 26 עד 91, היא נפטרה לפני שנה, 91, זה היה שנה שעברה, אז היא דווקא הלכה לנחם שנהרגו שם כמה בחורים בגשר, בגשר המרכזי בלונדון, הם ביקרו את הרבי שהוא היה בבית חולים ובדרך ירו עליהם, חיכו להם החמאסניקים אז היא הלכה אחרי זה לבקר אותם לנחם אותם.

אז תשי"ט התחתנו, ובתש"כ ועוד 65 [שנה] אז זה פ"ה אז זה בדיוק אם [המליכו אותה ב]י"ט, כן

תמונות נוספות מקבר יוסף הצדיק שבוע שעבר

ולומד משמונה עד שמונה, שלמה שכל דבר זה רבנו, רבנו שלח שליחים, שלח ככה, כי ניסו כבר כמה פעמים לפגוע בהם לא הצליחו, בהנייה לא הצליחו, תמיד פספסו, בדיוק הוא יצא שעה קודם, עכשיו סינוואר כבר הגיעו למנהרה שלו, הריחו את הקפה, הגיעו בדיוק אחרי שהוא גמר לשנות קפה, הוא הצליח לברוח, כל המנהרה הייתה מלאה ריח של קפה שהוא שתה עם החברים שלו, אז תמיד פספסו.

אבל כנראה זה הדם של

משמונה עד שמונה, צריכים להגיד [בערב] ברכו [של מעריב] כבר, בתשע גומרים.

כי העיקר זה הניגונים, שזה מעלה את התפילה, לפני ואחרי, אדם צריך [לשיר] לפני התפילה ואחרי התפילה, לשיר תמיד אור זרוע, כך רבנו, אומן אומן ראש השנה, לדעת שמי שהרג את שני המחבלים האלה (- הניה ופואד שוקרן), ראשי הנחש, זה רבנו הרג אותם, הכל זה רבנו עושה, אנחנו צריכים לדעת באמונה

אֲשֶׁר שָׁפַךְ בַּהּ כִּי אִם בְּדָם שִׁפְכוּ" (במדבר לה, לג), אפילו דם של גויים [שנהרגים לחינם], ר' נתן כותב באורח חיים שה' לא מוחל אפילו על דם של גוי, זה כתוב באורח חיים בהלכות ברכות פרטיות ברכת הריח⁴, ליקוטי הלכות אורח חיים בדף קע"ב

התינוקות [שהם רצחו שלכן עכשיו כן הצליחו להרוג את הניה ופואד שוקרון], של ילדים, בגיל 10-11-12 הכי גבוה 15, דם של תינוקות, שכתוב שהדם לא נח, הדם לא נח עד שנוקמים את הנקמה של הדם, הדם לא נח אומר הזהר והאר"י הקדוש, כי "וְלֹאֲרָץ לֹא יִכְפֹּר [בְּדָם]

מוראי מקומות והערות

פי נִצְחוֹן יֵשׁ לוֹ שְׁנֵי פְרוּשִׁים, לְשׁוֹן נִצְחוֹן וּלְשׁוֹן נִצְחִיית, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוּם לְבִרְכָה בְּעֶרְבוּיֵן כֹּל מְקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר נִצַּח סְלָה וְעַד אֵין לוֹ הַפֶּסֶק לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים וְכוּ'. וּמִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל הָאֲמֵת שְׁנֵי הַפְּרוּשִׁים אַחַד. כִּי רַק הַנִּצְחוֹן הַנִּצְחִי זֶהוּ נִצְחוֹן אֲמִיתִי. אֲבָל נִצְחוֹן שֶׁהוּא לְפִי שְׁעָה בְּזֶה הָעוֹלָם אֵינוֹ נִצְחוֹן כָּלֵל. אֲדַרְבָּא הוּא מְנַצֵּחַ אֶת עַצְמוֹ, מֵאַחַר שֶׁאֵי שִׁיְהִיָּה הוּא עוֹשֶׂה רְעָה לְעַצְמוֹ לְנִצַּח. וַיִּכְמוּ שְׁכַתּוּב עַת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע לוֹ. הֵינּוּ לְרַע לוֹ בְּעַצְמוֹ כְּמוֹכָא.

⁴ ליקוטי הלכות או"ח - ברכות הראיה וברכות פרטיות הלכה ה

(ב) וְעַקֵּר הַכְּנַעַת הִרְעָה עֵין הוּא עַל יְדֵי אֲמֵת. כְּמוֹכָא בְּהַתּוֹרָה הַנּוֹפֵרֶת לְעִיל עַל מֵאֲמַר אָבִיא שְׁאוּל וְכוּ' פַּעַם אַחַת נִפְתַּח מְעָרָה מִתַּחְתֵּי, שֶׁפָּרַשׁ שָׁם שְׁמֹגֶל הָאֲמֵת נִפְתַּח לּוֹ דְּבִקּוּת עַד שֶׁעֲמַד בְּרַע עֵין גְּדוֹל מְאֹד, רַחֲמָנָא לְעָלְוֵן שְׁאֵי אֶפְשֵׁר לְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ כִּי אִם עַל יְדֵי בְּחִינַת מְשִׁיחַ וְכוּ' עֵין שָׁם. כִּי אֲמֵת בְּחִינַת טוֹב עֵין הוּא יְבָרַךְ וְכוּ' עֵין שָׁם. נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי אֲמֵת שֶׁהוּא בְּחִינַת טוֹב עֵין, חָגַר מִתְּנִי לְהִלָּחֵם כְּגַד הִרְעָה עֵין.

וְעַל פִּי רַב רּוֹאֵין גַּם בְּעוֹלָם הַיָּהּ סוֹפֵם הִרְעָה שֶׁל בְּעָלֵי נִצְחוֹן דְּסִטְרָא אַחְרָא. כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ בְּמִשְׁנֵה עַל דְּאֲטַפְתָּ אֲטַפּוּךְ וְכוּ'. וַיִּכְמוּ שְׁרוֹאֵין בְּחוּשׁ שְׁלֹפְעִים מִתְּגַבֵּר זֶה הַיֵּשֶׁר אוֹ הַמְּלָךְ וּמְנַצֵּחַ כְּמֵה מְלַחְמוֹת, וְאַחַר כֵּן עוֹמְדִים עָלָיו וּמְנַצְּחִים אוֹתוֹ וּמְשַׁפְּלִים אוֹתוֹ עַד לְעַפְרָ וְאִם יֵשׁ שְׁמִצְלִיחַ כֹּל יְמֵיו עוֹמְדִים אַחַר כֵּן עַל בְּנֵיו וּמְנַצְּחִים אוֹתָם כְּמִבְּאֵר בְּמַלְכִים כָּל מַלְכֵי עֲשָׂרַת הַשְּׁבֻטִים, שְׁבַתְחֵלָה נִתְקַשֵּׁר זֶה עַל זֶה וְנִצְחוֹ. וַיֵּשׁ שֶׁהַצְּלִיחַ כְּמֵה שְׁנֵים וַיֵּשׁ שֶׁהַנִּיחַ הַמְּלוּכָה גַּם לְבָנָיו, וְאַחַר כֵּן סָבַב ה' יִתְבָּרַךְ שֶׁקִּשְׁרוּ עָלָיו וְהַכְרִיתוֹ אֶת

כִּי מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל הָאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ נִתְבַּטַּל הִרְעָה עֵין לְגַמְרִי, כִּי הִרְעָה עֵין הוּא כְּגַד סִטְרָא דְקִדְשָׁה, וְהוּא נִצְחוֹן גְּדוֹל וְרוּצָה בְּכָל פַּעַם לְנִצַּח סִטְרָא דְקִדְשָׁה חַס וְשְׁלוֹם. וּבְאֲמֵת כֹּל מִי שֶׁעֵינּוּ רְעָה וְרוּצָה לְנִצַּח שׁוֹם אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל לְמַנְעוֹ בְּתַחבּוּלוֹתָיו מֵאִיזָה דְּבַר שֶׁבְּקִדְשָׁה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה אֵין זֶה נִקְרָא בְּשֵׁם נִצְחוֹן כָּלֵל, כִּי הַנִּצְחוֹן שֶׁאֵינוֹ בְּשִׁבּוּל הָאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ כְּאֲשֶׁר ה' יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ הָאֲמֵת, אֵין נִקְרָא בְּשֵׁם נִצְחוֹן כָּלֵל, אֲדַרְבָּא הוּא מְנַצֵּחַ אֶת עַצְמוֹ בְּעַצְמוֹ.

התינוקות האלה שנרצחו בשבת 12 תינוקות [שנהרגו מטיל שירה חזבללה ופגע במגרש משחקים בג'דל א שמש והרג 12 ילדים דרוזים ששיחקו שם].

אז ר' נתן [כתוב:], זה הלכה מאוד חשובה, כל אחד צריך ללמוד עם אשתו כל יום איזה סעיף

הוא אומר שה' לא מוחל אפילו על דם של גוי, אז כנראה שזה הדם של התינוקות האלה ילדים, ילדה בגיל 3, ילדה בגיל עשר, ילדה בגיל 14, ה' הוא לא מוחל אפילו על דם של גויים, שצריכים לדעת שיש דין ויש דיין, אז כנראה שבזכות

מוראי מקומות והערות

ישראל, ושפך דם ישראל וצער אותם מחמת עינו הרעה ונצחוננו הרע שבודאי יהיה אחריתו להכרית, כמו שכתוב כי דרש דמים אותם זכר וכו', וכתוב ונקיתי דמים לא נקיתי וכו', וכמו כן כל הנצחונות של הבל אפלו שבין ישראל בעצמנו, כי מי שאין בונתו אל האמת בודאי אין זה נצחון כלל מאחר שלא יצליח על ידי זה הנצחון לנצח, אדרבא יקבל ענש ובושה גדולה מחמת זה ויצטרף להפגע בתכלית ההכנעה נגד המנצח ממנו בעולם הזה או בעולם הבא, כי האלקים יבקש את הנרדף:

על כן עקר הנצחון הוא נצחון נצחי, דהיינו מי שאזכה לנצח את עצמו לנצח תאוותיו ומדותיו הרעים ולנצח את כל הרוצים למנעו מנקדת האמת ולהרחיקו על ידי זה מאביו שבשמים חס ושלום. כי מאחר שפונתו לשמים באמת, הוא מנצח תמיד איך שיהיה. כי מי שפונתו באמת לאמתו בשביל סטרא דקדושה, איך שמתנהג עמו הוא מנצח תמיד. כי כל פעולה ותנועה קטנה וגדולה שעושה בשביל הנצחון הזה, היא נשארת קומת לנצח לעולמי עד ולנצח נצחים

בניו אחריו עד אשר לא השאירו לו משתין בקיר.

וכן בספורי מלכי אמות העולם שהכריתו זה את זה וכו'. ועל זה היו מבליים ימיהם לנצח את חברו ולסוף נכרת הוא וזרעו על ידי זה דיקא. כי אדם פשוט אינו שכיח שיכריתו אותו ואת זרעו לגמרי רחמנא לעלן. אבל במלכים גדולים ועצומים שנצחו וכבשו מלחמות רבות, עליהם דיקא נתהפך כוס התרעלה וכרתו אותם ואת זרעם לגמרי. ואם כן מי שיש לו מנה בקדקדו ימלא פיו שחוק מנצחונם, וכי זה הוא נצחון שינצח וינצח ויכבסוף יהיה נכרת זרעו לגמרי על ידי זה רחמנא לעלן? ואפלו אם היה נשאר מלכותו לזרעו עד הנה, הלא באחרית יצטרף לתן דין וחשבון על כל טפה וטפה דם שישפך ואפלו מאמות העולם, כי אין העולם הפקר חס ושלום, ובודאי יהיה דין ומשפט גדול לעתיד אפלו על הדמים של אמות העולם שנהרגו זה את זה ושפכו דמים רבים בהנם בשביל נצחון הרע שלהם. כי עתיד הקדוש ברוף הוא לתבע אפלו עלבון סוסים מיד רוכביהם כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. מפל שכן דמים של בני אדם. מפל שכן וכל שכן מי שעמד פנגד

כוס התרעלה.

ואז הייתה המהפכה הצרפתית 14 ביולי, המהפכה הצרפתית זה התחלת השחרור מהמשטר המלוכני, נכנסו לבסטיליה, ואחרי זה רוביספר מלך, אחרי שלקחו את לווי 16 לגיליוטינה אז הוא מלך אז הוא שם את נטון בגיליוטינה, הוא אמר עכשיו יהיה התור שלך, וכל אחד בסוף מי שמנצח מנוצח ונכרת זרעו לגמרי ואפילו אם יהיה נשאר מלכותו לזרעו הוא צריך לתת דין וחשבון על כל טיפה דם שנשפך אפילו מאומות העולם, ה' הוא לא סולח על שום טיפת דם, כל טיפת דם של ילדות וילדים מסכנים שם במגידל שאמס, ילדים, 12 ילדים נערים, ה' לא מוחל על שום טיפת דם הוא לא שותק.

הכל יתנו דין וחשבון כי אין העולם הפקר חס ושלום, ובודאי יהיה דין וחשבון על כל הדמים אפילו של אומות העולם שהרגו ושפכו דמים רבים הינם, ועתיד לתבוע אפילו עלבון סוסים, זה

[בליקוטי הלכות], כל יום להקריא עם הילדים עם הילדות, אנחנו היינו יושבים איתם עם כל הילדות, כל ילדה שעה, מגיל ארבע הם עד היום רק לומדות ליקוטי הלכות, אז כאן בדף קע"ב ר' נתן אומר שתדעו שהעולם לא הפקר, וה' ידרוש גם את הדם של הגויים לא רק דם של יהודים, אז הנה פה הוא מביא, ברכות פרטיות, הוא אומר כל הקיסרים, אלכסנדר מוקדון שכבשו את כל העולם לא נשאר שום זכר, זה הלכה קע"ב זה סעיף ב', צריכים לדעת את זה בעל פה, כל מי שמנצח מנצח את עצמו, וכל אלה שמנצחים, הקיסרים הגדולים, נפוליון לא נשאר זכר, אלכסנדר מוקדון לא נשאר זכר, לא ממנו, ולא מבניו, והכריתו את בניו אחריו, מלכי אומות העולם הכריתו זה את זה, וכל אחד מנסה, כובש עוד מדינה ועוד מדינה, בסוף הוא נכרת הוא וזרעו, כי אדם פשוט יש לו זרע, יש לו המשך לכל הדורות, אבל מלכים גדולים ועצומים שכבשו את כל העולם, עליהם התהפך

אוֹתָם מִחֶמֶת עֵינֹו הֲרַעָה וְנִצְחֹונוּ
הֲרַע שְׁבוּדָאֵי יִהְיֶה אַחֲרֵיתוֹ
לְהַכְרִית, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב כִּי דָרַשׁ
דְּמִים אוֹתָם זְכָר וְכוּ', וְכִתִּיב
וְנִקִּיתִי דְמָם לֹא נִקִּיתִי וְכוּ', [וְכִמוֹ
כֹּן כָּל הַנִּצְחָנוֹת שֶׁל הַכָּל אֶפְלוֹ שְׁבִינֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעֶצְמוֹ] וְהַכֵּל זֶה הַבֵּל הַבְּלִים, וְכֵל
אֶחָד יִקְבַּל עֹונֶשׁ עַל כָּל טִיפַת דָּם
שֶׁהוּא שֶׁפֶךְ, אֶפְיִלוֹ מֵאוֹמוֹת
הָעוֹלָם.

כתוב בספר חסידים⁵ [שיתנו את הדין
על] שמכים את הסוסים לא צורך,
זורקים אבן על כלב, אפשר
להסתדר בלי האבן, דמים של
בני אדם, ה' לא ימחל על שום
דם, וישר הוא תובע את הדם,
אפילו של גויים כל שכן של
ילדים תמימים בגיל 10-12, מִכָּל
שֶׁפֶךְ דְּמִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם. מִכָּל
שֶׁפֶךְ וְכָל שֶׁפֶךְ מִי שֶׁעָמַד כְּנֶגֶד
יִשְׂרָאֵל, וְשֶׁפֶךְ דָּם יִשְׂרָאֵל וְצֶעַר

מראי מקומות והערות

לבהמה בחנם, כמו שמשים עלי' משאוי
יותר מכדי הראוי, ומכה אותה והיא אינה
יכולה ללכת, בא לדין על שציער לבע"ח,
וכן המושכים אזני החתולים להשמיע
צעקתם, הם חוטאים. גם דרשו חכמים
ביום [ההוא נאום ה'] אכה כל סוס בתמהון
ורוכבו בשגעון (זכרי' יב ד), עתיד הקב"ה
להפרע עלבון סוסים מרוכביהם, על שהכו
אותם במגפיים שקורין ספורני' בלע"ז:

⁵ ספר חסידים - סימן מד

מכל דבר רע דברי גרמא שאדם גורם
במזיד וגורם צער לחבירו, נענש עליו,
ואותם הגונבים או לוקחים דבר או
מצניעים אותו, כדי שיבקשו בעל הדבר
ויצטער עליו, עובר בלאו. וכך דרשו
חכמים לא תגנובו (ויקרא יט יא) ע"מ
להקיט ע"מ לצער. אף אם עשה צער

והתקדשתם

האשה מרגישה כל מעשה בעלה

על הבעל צעקות נוראות, היא רואה, אשה רואה הכל, היא רואה מסוף העולם ועד סופו, כל דבר היא רואה, אשה יש לה רוח הקדש, לכל אשה, אם היא הולכת בצניעות יש לה רוח הקדש, אז הוא בוגד באשת נעוריו ובוחר באשה אחרת, עכסה כתוב במפורש ולמה נקרא שמה עכסה שכל הרואה אותה כועס על אשתו (תמורה ט"ז ע"א) |⁶ אם אדם רואה אשה אחרת הוא חייב לכעוס, הוא לא יודע למה הוא כועס, בגלל שהוא ראה אשה אחרת אז הוא חייב לכעוס על אשתו, צריכים ללמוד את זה תמורה ט"ז⁷, שעתיניאל בן קנז בעלה של עכסה אמר לה אם אני לא ילמד אני ימות, אז תעשה שאני ילמד,

אדם כל עבירה שהוא עושה יוצאת בת קול, הוא פוגם בעינים יוצאת בת קול מהעינים, העינים צועקות אל תפגם בנו, אז הוא גורם שאשתו תשנא אותו. אם אדם מסתכל על נשים אחרות הוא גורם שאשתו שונאת אותו, אפילו שהיא לא רואה בעינים גשמיות, היא רואה, היא רואה מסוף העולם ועד סופו, היא בישראל והוא באומן או היא באומאן והוא בישראל היא רואה אותו, כי אשה מרגישה, והיא מתחילה לצעק תפסיק להסתכל, תראה אני שונאת אותך, אני רוצה להתגרש ממך, איך ראית? את באומאן, אתה הולך ברחוב עם עינים פתוחות, אני יודעת, אני רואה, האשה צועקת

מראי מקומות והערות

⁶ והרבית את גבולי בתלמידים. והיתה ידה עמי" שלא ישתכח תלמודי מלבי, ועשית מרעה" שיודמנו לי רעים כמותי, "לבלתי עצבי" שלא ישגבני יצר הרע מלשונות, אם אתה עושה פן מוטב ואם לאו תריני הולך לנסיסי לשאול, מנד "ויבא אלהים את אשר שאל".

⁶ אתם לא לומדים תמורה, נכון? אתם נגד תמורות, "לא ימיר" (ויקרא כז, י).
⁷ "ויקרא יעבז לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את גבולי והיתה ידה עמי ועשית מרעה לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר שאל" (דברי הימים א' ד, י) "אם ברך תברכני" בתורה,

יצר הרע להסתכל, אבל תהיה נאמן לאשתך, לכלה שלך, אתה תתחנן עוד שנה, תעבור כאלה פגמים ויהיו לך ילדים פגומים, תרחם על אשתך, מה היא אשמה? אז לא משנה אם אתה נשוי או לא נשוי תהיה נאמן לכלתך, אדם נולד בדרך כלל הוא בן 13 והיא בת 12, היא נולדת שנה אחריו, כשהיא נולדת אז הוא בן שנה, היא נולדת שנה אחריו, אז הם מתחתנים באותו זמן. (ארזי הלבנון).

צרכים לעשות אולטימטום, אתם לא יודעים לעשות אולטימטום⁸. האשה מרגישה כל דבר, אתה הולך ברחוב עם עיניים פתוחות, אפילו שאתה עוד לא נשוי היא מרגישה, אתה עוד לא נשוי היא יודעת שהחתן שלה הוא לא בסדר, היא מרגישה את זה, אחד אומר אני לא מסתכל כי אני נאמן לאשתי, היא רואה הכל, אני נאמן לכלתי, מה זה משנה אם הוא נשוי או לא נשוי, הכל היא רואה, אז אני הולך עם עיניים סגורות, אני חייב להיות נאמן לה, אתה יש לך

ואתחנן – גימטריא: שירה

רינתם, העיקר זה הרינה ששרים לפני התפילה, משה רבינו התפלל חמש מאות וחמש עשרה תפילות,

א

”וירא בצר להם בשמעו את רנתם” (תהלים קו, מד), שהעיקר זה

מראי מקומות והערות

רבים אתכם, אוהבים אותכם, הם אומרים: אנחנו שונאים אותכם. אבל אנחנו אוהבים אותכם, אוהבים את המחבלים, רק שונאים חרדים, אנחנו שונאים את שובני בנים, את הבהורי ישיבות, אבל ערכים לא, הם מותק ממש, הם כמו סקריות, בולעים אותם, עושים אתם כל פעם שלום מהדש, והם ממשיכים להרוג.

⁸ הנה, החמאס אומר אנחנו רוצים לזרוק בלונים, לזרוק פצצות, ואתם תעשו שלום, [-] עשה שלום גם אתם תעשו שלום, קוראים לזה אשת איש ששואה לרוק, אנחנו אשת איש והם הרוק, זה כבר מאמר לפני ארבעים שנה, עושים אתם שלום אז הם ממשיכים להרוג, לפוצץ אוטובוסים, עושים אתם שלום אומרים אנחנו לא

להתחנן? מה זה ואתחנן? אתה אומר ואתחנן אבל בכלל לא התחננת, לא שרת קודם, בעל הטורים ואמר ואתחנן זה גימטריא שירה.

ולכן אדם צריך לשיר ולנגן ולרקוד, בלי שירים וריקודים התפילה לא מתקבלת ולא עולה, כתוב בתורה מ"ב⁹ שבלי ניגונים ה' לא רואה את התפילה, 'וַיֵּרָא בְּצַר לָהֶם בְּשִׁמְעוּ אֶת רִנָּתָם', אם אין ניגונים ולא שרים 'בך רבינו נגילה', 'מי יתן לי אבר כיונה', ואחרי זה 'אומן אומן ראש השנה',

אי אפשר להבין את זה, אומרים שזה בדיוק מא' אלול עד ט"ו באב שלוש תפילות כל יום זה בדיוק חמש מאות וחמש עשרה, אז אדם השלים חמש מאות וחמש עשרה תפילות, וה' אמר לו עוד לא התחננת, אתה לא יודע להתפלל בכלל, אתה בכלל לא יודע איך מתפללים, תבוא לשובו בנים תלמד איך להתפלל, פה שרים ניגונים, אי אפשר סתם ככה לקרוא את התפילה, באים ראש השנה לרבינו ורוקדים ושרים, התפילה שלך לא הייתה שווה כלום אומר לו ה', אתה יודע

❁ מראי מקומות והערות ❁

שִׁישׁ בְּקוֹל אֵשׁ, מִיָּם, רוּחַ, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שֶׁהָאָבוֹת הֵם שְׁלֹשָׁה גֻּנְיֵן דְּנִהְיִירֵין, שֶׁבָּהֶם וְרֵאִיתִיהָ לְזַכֵּר וְכוּ'. נִמְצָא מִי שֶׁמִּנְגִּנוּ אוֹתִיּוֹת הַתַּפִּלָּה, וְקוֹל הַנְּגִינָה הֵם בְּזִמְתוֹת וּבְבִהִירוֹת גְּדוֹל. אֲזַי מְלַבֵּשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה, הֵינּוּ הָאוֹתִיּוֹת, בְּלְבוּשֵׁין דְּנִהְיִירֵין. וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רוֹאֶה אוֹתָהּ, אֲזַי וְחַמַּת הַמְּלָךְ שֶׁכָּכָה:

וְהוּ שֶׁפִּרְשׁ רִשׁ": "בְּשִׁמְעוּ אֶת רִנָּתָם" בְּזִמְתוֹת אָבוֹת. הֵינּוּ כְּשֶׁהַנְּגִינָה, שֶׁהֵם תִּלְתָּ גֻּנְיֵין דְּקִשְׁתָּ כַּנ"ל, בְּבִהִירוֹת וּבְזִמְתוֹת גְּדוֹל. פִּי הַתִּלְתָּ גֻּנְיֵין הֵם הָאָבוֹת כַּנ"ל, וְהֵם לְבוּשֵׁין דְּשִׁכְנִיתָא. וּכְשֶׁהַלְבוּשֵׁין נִהְיִירֵין בְּזִמְתוֹת וּבְבִהִירוֹת, נִקְרָא זְכוֹת הָאָבוֹת. אֲזַי: "וְרֵאִיתִיהָ לְזַכֵּר בְּרִית עוֹלָם", אֲזַי: "וַיִּנְחַם כָּרֵב חֲסִדָּיו". הֵינּוּ: וְחַמַּת הַמְּלָךְ שֶׁכָּכָה, וְנִמְתַּק הַדִּינֵין:

⁹ ליקוטי מוהר"ן תורה מב

וַיֵּרָא בְּצַר לָהֶם בְּשִׁמְעוּ אֶת רִנָּתָם וְכו' (תהלים ק"ו). הִנֵּה עַל יְדֵי נְגִינָה, נִמְתַּקֵּין הַדִּינֵין. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּזֶּהר הַקְּדוּשׁ (פִּינְחָס ר"ט): הַקִּשְׁתָּ הִיא הַשְּׂכִינָה, וְתִלְתָּ גֻּנְיֵין דְּקִשְׁתָּ, הֵם הָאָבוֹת, וְהֵם לְבוּשֵׁין דְּשִׁכְנִיתָא. וּכְשֶׁהִיא מְתַלְבָּשֶׁת בְּלְבוּשֵׁין דְּנִהְיִירֵין, אֲזַי "וְרֵאִיתִיהָ לְזַכֵּר בְּרִית עוֹלָם", אֲזַי וְחַמַּת הַמְּלָךְ שֶׁכָּכָה. מִשָּׁל לְמַלְךְ שֶׁכַּעַס עַל בְּנוֹ, וּכְשֶׁהַמְּלָךְ רוֹאֶה הַמְּלַכָּה בְּלְבוּשֵׁין דְּנִהְיִירֵין, אֲזַי מְרַחֵם עַל בְּנוֹ. וְאוֹתִיּוֹת הַתַּפִּלָּה הִיא הַשְּׂכִינָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תהלים נ"א): "אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תַפְתַּח", שֶׁהַדְּבֹר הוּא שֵׁם אֲדָנִי. וְנִקְרָא קִשְׁתָּ, כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רִשׁ"י (בְּרֵאשִׁית מ"ח): "בְּחַרְבֵי וּבְקִשְׁתֵּי" 'לְשׁוֹן תַּפִּלָּה'. וְקוֹל הַנְּגִינָה הֵם תִּלְתָּ גֻּנְיֵין דְּקִשְׁתָּ,

ב'

על באר ענו לה זה שירת הבאר זה המקום. אם משה היה אומר שירה על הבאר הוא היה נכנס לארץ ישראל יש פירוש שמביא שאם משה היה אומר שירה על הבאר איך שיצאו המים, כי המים יצאו מכל הכיוונים כי ברגע שהם אמרו, הם אמרו שמה זה כמו נחוניא חופר שיחין שהוא מכיר את המים הוא הולך כבר 40 שנה במדבר הוא מכיר את המים הוא יודע, מזיזים סלע יוצא גיזר קוראים לזה גיזר משפריץ למאה מטר 200 מטר הוא מכיר את הכל אז ה' עשה שיצא אש לכל הסלעים, כל הסלעים כל הכיוונים התחיל לצאת וכל אלה שחלקו על משה נשטפו, ונחלים ישטפו, יבקע צורים במדבר, בתהילים פרק ע"ח, מכל הכיוונים כל הסלעים בכל המדבר מה שהם ראו למראה עיניים הכל התחיל להשפריץ מים זרקורים של מים כולם נשטפו במים ואם היה משה אומר שירה היה נכנס לארץ ישראל.

כי כל העניין של האדם זה להגיד

ואחרי 'אומן' הלא תשאלו לשלום אסיריך', אם לא שרים אז התפילה לא מתקבלת, אדם בא לעולם רק בשביל השירה והניגונים, אם אדם מתפלל בלי לב אז התפילה לא עולה למעלה בכלל, כי אנחנו לומדים בשביל להתפלל ולא מתפללים בשביל ללמוד.

אדם אסור לו להפסיד מניין, כתוב שבשביל מניין צריך ללכת ארבע מיל קדימה, אם הוא בדרך צריך ללכת ארבע מיל קדימה ואם הוא לא בדרך אז צריך ללכת מיל קדימה, יש פה מניין בישיבה, כאן באולם מתפללים בשבת, ומתפללים ביום חול במגרש בחוץ, עכשיו שפכו פה זפת לשכלל את הבניין, אדם אסור לו לוותר על מניין, זה נגד ההלכה, הוא עובר על מניין זה כמו שהוא עובר על כל התרי"ג מצוות, הוא בכלל לא יהודי דתי, הוא יהודי חילוני, הוא עושה מה שבא לו, ובכלל אם הוא מתפלל לבד זה לא תפילה, אם אדם לא מתפלל עם כולם בניגונים מילה במילה אז זה לא תפילה בכלל.

לכל הפחות כל יום הוא צריך

אחרי התפילה לשיר כמה פסוקים כמה דברים כי רק השירה מעלה את התפילה אם אדם לא שר התפילה אין לה שום עליה אז זה לומדים כאן אז ישיר משה וזה כתוב ואתחנן גימטרייה שירה ככה מתחיל, שואתחנן שרק על ידי שירה התפילה עולה, אדם צריך לשיר לפני התפילה ואחרי התפילה ואז התפילה עולה.

ג'

אַתְּחַנֵּן, מִשֶּׁה, ה' אֹמֵר לוֹ אֶתְּהָ יוֹדֵעַ לְהִתְחַנֵּן...? מָה אֶתְּהָ עוֹשֶׂה אֶת עֲצֻמָּךְ, מָה אֶתְּהָ חוֹשֵׁב שְׂאֶתְהָ עוֹבֵד עָלַי...? מָה אֵיךְ אֶתְּהָ מִתְּפַלֵּל? בְּאֲמִצֵּעַ הַתְּפִלָּה אֶתְּהָ קוֹפֵץ, כְּכֹה, בְּסֹדֵר, זֶה לֹא נִקְרָא 'וְאֶתְחַנֵּן'. אֶתְּהָ לֹא יוֹדֵעַ לְהִתְחַנֵּן, תִּלְמַד מֵהַלּוֹיִתָּן. אֹמֵר הַמְּדַרְשׁ רַבָּה, תִּלְמַד מֵהַלּוֹיִתָּן. [-] "הִירְבָּה אֵלֶיךָ תְּחַנּוּנִים" (אִיּוֹב מ כ"ז), ה' אֹמֵר לְאִיּוֹב אֶתְּהָ יוֹדֵעַ לְדַבֵּר תְּחַנּוּנִים כְּמוֹ הַלּוֹיִתָּן? רַק

הַלּוֹיִתָּן יוֹדֵעַ לְהִתְחַנֵּן. כִּי הַלּוֹיִתָּן זֶה שֶׁעַר הַחֲמִשִּׁים, כְּדֵי לְדַעַת לְהִתְחַנֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשֶׁעַר הַחֲמִשִּׁים. הַלּוֹיִתָּן זֶה תֵּן, זֶה שָׁם מ"ה – עֶשֶׂר פְּעָמִים שָׁם מ"ה, 'לוֹי-תֵּן'. שָׂרָק שְׂאָדָם בְּשֶׁעַר הַחֲמִשִּׁים, אֲזִי הוּא יָכוֹל לְהִתְחַנֵּן, אֲזִי הַתְּפִלָּה מִתְּקַבֵּלֶת. כִּי אָדָם לֹא מִבֵּין לְמָה הַתְּפִלָּה לֹא מִתְּקַבֵּלֶת, כִּי הוּא לֹא מִתְּחַנֵּן, הוּא לֹא יוֹדֵעַ לְהִתְחַנֵּן, אֲפִלּוֹ אִיּוֹב לֹא יוֹדֵעַ כָּל שָׂכֵן מִשֶּׁה. מִשֶּׁה אֹמֵר "וְאֶתְחַנֵּן" (דְּבָרִים ג' כ"ג) זֶה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְ(עֶשֶׂר) חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה. ה' אֹמֵר לוֹ] זֶה שׁוֹם דְּבָר, תִּלְמַד מֵהַלּוֹיִתָּן, תִּלְכוּ לְלוֹיִתָּן, תִּלְמַד לְהִתְחַנֵּן.

לְכֵן אֹמֵר בְּעַל הַטּוֹרִים¹⁰ שֶׁלְּפָנַי שְׂמִתְּפִלָּיִם חִיבִים לְשִׁיר אֵיזָה נִגּוּן, מִשֶּׁה הִיָּה שֶׁר "הוֹשִׁיעָה אֶת עַמּוֹךְ" (תְּהִלִּים כ"ח ט'). אֲנַחְנוּ שָׂרִים "אוֹר זָרַע לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב שְׂמִחָה" (תְּהִלִּים צ"ז י"ג). (שַׁעוֹר מִתְּשַׁפ"ג).

❁ מוראי מקומות והערות ❁

¹⁰ בעל הטורים דברים ג' כ"ג:

ואתחנן: בגימטריא שירה, שאמר לפניו

הוספות ממורינו הרב שליט"א

במחשבתו כאילו אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם יתברך שוכר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה יתרהר כנופר לעיל, ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עינים קשים ופשטו עורו מבשרו להכחיש חס ושלום ביחודו, וסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר בדעתו ומחשבתו כאלו עושין לו כנופר לעיל, ובה יצא די חיוב קריאת שמע ותפלה כדיון.

ג. גם בשעת אכילה והיחוד הקדוש יכוין כנופר לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצויר במחשבתו כנופר לעיל, ותיכף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הננופר לעיל מהרגשת תענוג גשמי הזה שהוא מהצרעת משכא דחויא, וכך יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של

שבחי הר"ן יו

גם אמר שהוויג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת וויג יותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדשתו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

מרבינו הרב רבי אלימלך מליענסק
זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם
וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו ויצויר

בנזיקים היו צועקים מרה עליו כאמר, למה עברתנו ובעון חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נומלים חלק בראש, כי הם אבות הממאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה כנפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא יחמא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל וטרח ויגיעה רבה בלי האי, ואולי יוכל להפך טבעו ומוגו הרע.

וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּאוֹפֵן הַנְּזָכָר לְעִיל שְׁאֵפִילוּ הָיוּ הוֹמְפִין אוֹתוֹ רוֹצְחִים בְּאִמְצַע אֲכִילָה וְהִיחֹדֵד הַקְּרוֹשׁ לְעִשׂוֹת לוֹ הַעֲיִנוּם קָשִׁים הָיִיתִי מְשַׁמֵּחַ אֶת עַצְמִי עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם וְתִבְרָךְ יוֹתֵר מִתְעַנּוּג גִּשְׁמֵי הַזֶּה, אֲךָ יוֹהֵר שְׂיִהְיֶה דוֹבֵר אִמֶּת בְּלִבּוֹ וְשְׂיִהְיֶה אִזּוֹ בְּשַׁעַת מַעֲשֵׂה תְקוּעַ עַל לוּחַ לְבוֹ בְּתוֹכוֹת וּבִפְנִימוֹת הַלֵּב בְּאִמֶּת גְּמוּר, וְלֹא יִשְׁמָה אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת כְּגוֹנֵב דַּעַת עֲלִיוְנָה חֵם וְשָׁלוֹם.

פלא יועץ אות ז זווג

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולד במדות וברעות תלוי בזמן הזווג ובכונת הזווג, אי לזאת לו בכח ולו בחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות טהורות זכות וברות, וזר לא יקרב במחשבותם שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחמאים ומפשים בנים משחיתים כל מום כם. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו גבר על חמאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר משוחטי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם

מעניין ואמיתי

▲ גשר אוקינאוה-יפן חותר את האוקיינוס

▲ הפתח לגן עדן". בריכת המילטון היא בריכה תת-קרקעית שנוצרה כאשר קרסה הכיפה של נהר תת קרקעי ויצרה את הבריכה המיוחדת והיפה הזו.

◀ תמנון הזכוכית הוא זן של תמנון השקוף כמעט לחלוטין. מדובר בבעל חיים שנצפה לעיתים נדירות מאוד. החלקים היחידים הנראים לעין בו הינם עצב הראייה, גלגלי העיניים ומערכת העיכול. ▼ במבי בן 15 דקות.

כדיחות
כשאמא שלך מחטיפה לך
ופתאום נכנסים אורחים

וויז: פנה ימינה
אני: *פונה שמאלה*
וויז: חסכת 7 דקות

המתקפה נדחתה לט"ו באב...

חמינאי:

"מתקפה עושים באהבה, או לא
עושים בכלל"

בסוף נגלה שאיראן
בזוזה את כל
הטילים בתקיפה
הקודמת.

כתוב שעתידיה
ירושלים שתגיע עד
דמשק, לפי הוויז
היא כבר מגיעה
לביירות.

IN CASE OF MOSHIACH
BREAK GLASS

אני: **כבר ישטוף**
כלים.
אשתי: **אשטוף.**
אני: **סבבה, תשטפי.**

הרגע **הזה** שאתה
קולט **נג יונים**
מסתובבים **לד החלון**
שלך כאילו הם
בודקים את הנכס
לקראת מעבר **דירה.**

איראן: תקפנו, תבדקו **אולי** הגיע
לתיקיית הספאם.

תכלס, איראן פשוט
מתנהגת כמו אמא
ממוצעת באוגוסט - ים
איומים, אפס הוצאה
לפועל.

בתכלס **איראן זה**
החבר **הזה** שאתה
קובע **איתו שעה** ואתה
מוצא את עצמך
מחכה לו **שעות**
מתחת לבית.

אשתי: אתה לא מפחד
לצאת? האיראנים מאיימים.
אני: ממש **לא**, כולה הולך
לשבת עם חברים על נרגילה.
אשתי: טוב, תביא על הדרך
שישיית מים ושני שקי תפוחי
אדמה.
אני: צודקת, האיראנים
מאיימים.

אתם קוראים לזה
קידוש **בבית** הכנסת.
בתכלס **זוהי** הפורום
שמחליף את המטכ"ל.

רוצה לומר
לא **איראנים** שלא
משנה **מה הם** יעשו,
זה כבר יהיה כמו
קולה בלי גזים.

הרגע **הזה** שאתה **אשכנזי**
שיושב **לאכול** עם חברים
תימנים **בתשעת** הימים.
הם אוכלים **שווארמה**
ואתה אוכל את **הלב.**

המלצר הביא לנו
קינוחים על **חשבון**
הבית, **לשדחשבון**
הגיע הסתבר שהוא
התכוון לבית שלי.

לא מבין איך **מרב**
מיכאלי **עדיין** לא
דרשה **לשנות** את
השם לחודש **אב ואם.**

לדעתי **האיראנים**
פשוט **איבדו** את
המפתחות של
מחסן **הטיילים.**

פרסמו **שכל** ילד
שלישי **רעב**, מזל
שאני הילד **השני**
בבית.

ביקשתי מהפקידה
בלשכה **עבודה** שאוכל
להגיע **בהדדחוק**.
הציעה לי להיות **נהג**
מונית.

בתכלס **פיהוק** זה
הדרך של **הוגוף** לומר
לך שצריך להטעין את
הסוללה.

אני **חושב** שיש לי
פיצול **אישיות**.
בעצם **לא.**

קדושת הבְּרֵאשִׁית

קדושת הפרשה

כבוד ולא ראו את הלבנה, ובשעה שחפרו את הקברים היו צריכים לצאת מן המחנה – לעבר את כל ענגי הכבוד – עמודי אש וענן, ואז לחפר את הקברים לעצמן. אבל ה' רחם על האחרונים, כי הם זכו לעשות תשובה שלמה ואמתית, אחרי שראו שבמשך 38 שנה אנשים נכנסים לקברים ולא יוצאים, ה' ירחם. ואומר הוזהר בשלח-לך שכל חצות הם יוצאים מהקברים, מתפללים, וחוזרים לקבריהם. כי המרגלים לא זכו להמתיק את הגבורות ולהפך 'ארץ כנען' – שהיא בחינת רחל, ל'ארץ ישראל' – שהיא בחינת לאה, שעל זה נאמר "ויתרו את ארץ כנען", ו"אילי מואב יאחזמו רעד" [274], שזה חבור של רחל ולאה [274], ובלק ובלעם [274] ההפך מרחל ולאה, ולכן "וישמע הכנעני מלך עדר" [274] – שהוא מלך עמלק, שיונק מהפרוד שיש בין רחל ולאה, על-ידי עוונותינו הרבים, שנעשה הפרוד אך ורק בגלל חטאינו, אבל בגאולה השלמה הנקראת "מגדל עדר" [274], כמו שאומר התרגום יונתן שמשם יופיע משיח בן-דוד. וישר ילך לקבר רחל לעורר את רחל שתביא לנו את הגאולה השלמה [זמר שמות]. ועל זה נאמר "חפו ממתקים וכלו מתמידים, זה דודי וזה רעי, בנות ירושלים".

מאמר לפרשת ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר פרשת ואתחנן שבה מספר על עשרת הדברות ועל כל הנסים והנפלאות אשר עשה ה' אתם במדבר בהוציאו אותם ממצרים, נסים גלויים, כמו שנאמר "בהוציאת את העם ממצרים, תעבדון את האלקים על ההר הזה", כמו שנאמר "ותקרבון ותעמדון תחת ההר, וההר בער באש עד לב השמים, חשך ענן וערפל. וידבר ה' אליכם מתוך האש, קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול. פן תשחתון ועשייתם... תבנית כל בהמה אשר בארץ, תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים". כי הנשים לא חטאו לא בחטא העגל ולא בחטא המרגלים ולא בשום חטא שחטאו ישראל במדבר, ולכן אומר רש"י בפרשת פנחס: "ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן" – כי שום אשה לא מתה במדבר, ואלו כל הגברים – 603,550 גברים מתו, חוץ מהאחרונים בשנה האחרונה. כי בליל תשעה באב כל אחד חפר קבר לעצמו, כשאשתו ובניו ובנותיו עוזרים לו, והאחרונים זכו לצאת חיים, ולכן קבעו את יום חמשה עשר באב ליום של רקודים, ליום של שישון ושמחה, כי עד ליל ט"ו באב הגברים היו נכנסים לקברים, כי חשבו אולי טעו בחשבון, כי היו בתוך ענני

קדושת הצדיקים

סיפורים נוראים, לא היה מזמן המבול כזה פושע.

אברהם אומר לאליעזר אתה תלך אל בית אבי ואליעזר אומר לעצמו ה' אמר לך תעזוב את בית אביך ואתה עושה הכל הפוך, רואים שהצדיק תמיד עושה הכל הפוך, ה' אומר לך "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך" (בראשית י"ב, א') ואברהם אומר רק אל בית אבי אתה תלך, אני אומר לך רק אל בית אבי, אבל ה' אמר לך תעזוב את בית אביך, הכל הוא עושה הפוך, הצדיק זה הכל הפוך על הפוך על הפוך, כמה שתנסה להבין את הצדיק לא תוכל להבין אותו. (שעור מתשפ"ג).

הצדיק זה הכל הפוך על הפוך

זה הסוד של עשו "יִכְבְּדָה עַל שְׂכָמָה", מה זה "יִכְבְּדָה עַל שְׂכָמָה"? וכדה זה ה', על זה ע', שכמה זה ש', כי הצדיק רואה את כל הנשמות, הצדיק יכול לראות את כל הנשמות שיהיה לבן אדם, הצדיק רואה את זה כתוב בתורה ס"ט שהוא רואה כמה ילדים יהיה לו וכמה נכדים וכמה נינים, הצדיק רואה עד סוף הדורות, אליעזר ראה אצל רבקה את העגל וראה את שבידת הלוחות, הוא נתן לה שני צמידים הוא ראה שהלוחות ישרו, הוא חשב מה פתאום לקחת את הבת של בתואל, הבת של בתואל היא כמו הבת של סדאם חוסיין, הוא הכי פושע בעולם, כזה פושע לא היה מזמן המבול, על [דוד] המבול יש

מילותא דבר יהותא

6: אין אחד שלא מצא מקל בטיול שנתי, והתחיל ללכת איתו - כאילו הוא איזה משה רבנו...

7: עוד לא נולד הילד, שלא עשה את עצמו מעשן - כשיש את האדים האלה בחורף...

8: רק ישראלי יתקשר לחבר שלו הביתה - וישאל אותו 'איפה אתה...?!'

9: ישראלי אמיתי, זה אחד שיקנה חולצה ב - 300 שקל וג'נס ב - 600 שקל, אבל אם יתקע שקל במכונה של המסטיקים - כל הקניון על הרגליים...

10: לך תבין אשה... היא פותחת עליך ומתחילה לדבר ולדבר ולדבר ולדבר ולדבר ולדבר... ולבסוף אומרת לך אתה יודע מה...?! לטובתך עדיף שאני אשתוק...!

1: סתם שתדעו! שלי אישית ירד לגמרי מכל אירוע הנקמה של איראן/חיזבאללה... פשוט יצא הכיף... כבר לא בא לי...

2: חשוב מאוד! לא לשבור את הצום בבת אחת, אלא להתחיל עם הדברים הקלים, כמו חומש עם רש"י - ורק אחרי זה גמרא בעיון עם הראשונים...

3: החיים הם כמו 'בנגנה...' גם כשהם רקובים, אמא אומרת שזה דבש...

4: מכירים את זה שאתם באים לפתוח את הפריזר, להוציא קופסאות גלידה - ואז מגלים שאמא הקפיאה בתוכה אורז מלפני חודש...

5: כשמשוואה נופל עליך כשאתה פותח את המקפיא, הכי כיף לדחוף אותו ולסגור מהר - ושיפול על הקורבן הבא...

קדושת הצדיקים

הדבורים על הצדיק הם רק דברי שבח

ומריבה שיש בין הצדיקים השלמים, אין זה אלא כדי שיגדלו סטריין אחרניו, וזה פרוש (משלי ט"ו): "אין שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין", שאתה שומע תוכחת חיים, שאתה שומע תוכחה על הצדיק, דיבורים רעים על הצדיק, קשאתה שומע מריבות שבין הצדיקים תדע, שזה משמיעין אותך תוכחה, מוכיחים אותך ומראים לך איפה אתה נמצא, אתה מאמין ללשון הרע על הצדיק, אתה מאמין על השטויות שאומרים על הצדיק, איך אתה יכול להאמין הוה, משמיעין אותך תוכחה, על שפגמת בטפי מחך, תראה אתה כל כך פגם שדברי כבוד ודברי שבח נהפכים אצלך לדברי תוכחה לדברי ביזיון לדברי חרפה, הרבה אומר כל מילה שאתה שמוע נגד הצדיק זה דברי שבח רק שאצלך מתחלפים הצירופים. (שעור מתשפ"ג).

אתה שומע דיבור על הצדיק? לך תבכה, איך שמעתי דיבור על הצדיק, הרבה אומר בתורה ה' "אין שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין", זה הפגמים שלך, אתה שומע תוכחת חיים? אתה שומע דיבורים על הצדיק? אנשים מדברים עליו? מביאים לך ראיות שהוא רצח, שהוא שחט, שהוא כל מיני דברים, אז להתחיל לבכות איך אני שומע בכלל, "אענגך בסתר רעם, אבחנוך על מי מריבה סלה", רוצים לנקות אותך מהפגמים שלך, אתה שומע דיבורים על הצדיק? איזה לשון הרע על הצדיק? זה תיקון האוונגיים.

התומר דבורה מסביר בדיוק את כל השבעה חלקים האלה שהרבה מדבר עליהם, (מבאר ליקוטי מוהר"ן תורה ה', מובא בהערה בתחילת השיעור), ותאמין, כי כל מצותא

היענות להורים

שעל, כל נשימה הוא חייב להמשיך את הבנים.

זה היה הכח של יעקב שהוא הלך עם 11 בנים לקראת עשו, הוא המשיך את הילדים לכל מקום שהוא הלך, לכן "יחי ראובן ואל ימת", שהוא עבר את הסמבטיון, פה משה מתפלל על ראובן "יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר" (דברים לג, ו), שראובן יעבור את הסמבטיון, ידעו את השם המפרש, וכל שבט ראובן עבר את הסמבטיון. (ארזי הלבנון).

לקחת את הילדים – לכל מקום

שמואל הנביא, שהוא אמר לשאול "עמי" (שמואל א' כח, יט) ופרשו חז"ל במחיצתי, כי בא שמואל ואמר לשאול: תשמע, מחר אתה עמי במחיצתי, מחר אתה תהיה אצלי בשמים, תביא גם את הילדים שלך, מה? אני צריך להביא את הילדים שלי? זה פקוח נפש. לא, הוא אומר: תביא גם את הילדים שלך, כי אדם צריך לסחב את הילדים שלו אתו, כל פנה, כל צעד, כל

קדושת הבית

החיוב של אשה להתפלל

אומר רק מהצדיקות לקחו [את הראי לעשות ממנו כבוד], צדיקות ממש היו באות לאהל מועד, הן היו כאלו טהורות, הן היו באות כל יום להתפלל באהל מועד [וימהמראות שלהן עשו את הכבוד], אשה חזת בכל השלוש תפלות, אפשר לעמד שמונה עשרה 2 דקות גם כן, שלוש דקות, ארבע, שעה, שעתים, שלוש, ארבע, בעל התניא אמר אני יכול לעמד שמונה עשרה 8 שעות, אז יוצא שכל היום יהיה רק בשמונה עשרה. (מעלות הצדיקים).

מראה זה הדבר הכי נורא, אשה אומרת אין לי זמן להתפלל, יש לי 10 ילדים, במקום לעמד 5 שעות מול הראי - תעשי שתי דקות פחות, 2 דקות תעמדי שמונה עשרה. ראי זה כלו יצר הרע, אשה עומדת מתאפרת, עוד משחה, מורידה את זאתי ושמה זאתי, וזה לוקח מד בבקר עד 12 בצהרים, אשה מאחרת לחפה, מאחרת לחתנה, הכל בגלל האפורים, זה הדבר הכי טמא בעולם, הראי אין דבר יותר טמא ממראה.

אז אומר המדרש "מראות הצובאות" הכלי יקר

קדושת התורה

אדם צריך לדעת שהיסוד של הרבה זה דבר ראשון על ידי התורה, זה תורה א' "דע כי על ידי התורה נתקבלים כל התפלות וכל הבקשות" אדם לא יכול להיות ברסלב בלי שהוא לא יודע את כל הש"ס בעל פה, כתוב בחלק ג' בשיח שרפי קודש שלא מקבלים צלם אלוקים עד שלא לומדים גמרא, אי אפשר בשום אופן, אדם לא מקבל שום צלם אלוקים, הוא רוצה את ה' והוא רוצה והוא הולך לטיישים והכל יפה אבל לראות את ה' פנים בפנים בשביל זה צריכים לגמור את כל הש"ס. (שעור מתשפ"ג).

הגמרא – זה היסוד של רבנו

הגמרא היא הופכת לנו את כל המושגים, כשאדם לומד גמרא זה השכל הכי עמוק שיש בעולם יותר ממתמטיקה ופיזיקה, מה זה פיזיקה? זה בשנייה אחת אדם יכול ללמוד, בחמש דקות לומדים מה שלומדים בעשרים שנה, הרבה אמר יש כזה שכל שאדם יכול ללמוד בחמש דקות את כל הנוסחאות ואת כל החכמות, כמו שכל מה שאיינשטיין עבד שבעים שנה לומדים את זה היום בחמש דקות אבל הגמרא זה משהו אחר לגמרי, הגמרא זה להגיע לפנים בפנים.

קדושת המידות

אדם בא לעולם - להיות עבד ה'

לאפר אותם, ולשפץ אותם, לקדש אותם. כמה שיותר חולקים אז זה יותר מצוה. הם עושים את המצוה האמתית, הם הקנאים האמתיים, הם עובדים את ה' באמת. מהיום כל אחד יתגבד להיות מזכיר, עשירים שקל לשעה, וירשמו את כל המלים, ואת כל הבזיונות, ואת כל התרפות, ואת כל הגדופים. הרב שך אמר להכניס את כל הגדופים בקבר, הרב שך אמר לפני פטירתו שאת כל הגדופים שגדפו אותו כל החיים, הפשקוילים שכתבו נגדו, הכל להכניס לקבר, הוא יבא עם זה לשמים, והוא יראה שהוא לא סתם עבד את ה', לא בשביל כבוד, ולא בשביל שיגידו עליו הרב שך צדיק. הוא עבד את ה' כי ה' חי וקיים! מה הפרוש? להיות עבד ה' אדם בא לעולם להיות עבד ה'! לא בשביל שום כבוד! לא בשביל שיגידו שהוא צדיק, שהוא רשקבה"ג - ראשי תבות ראש כל בני הגולה, הוא ראשון לציון, או שני לציון, לא! אדם בא לעבד, להיות עבד ה' באמת. (באר בשדה ר"ח).

פתחו קרן מיחדת על הירח, ויגיע זהב מהמאדים, וכל אלה שמדברים נגד הרב, כל אחד יהיה מזכיר, ולסדר קלסרים של כל מי שמדבר נגד הרב, ומשפיל, ומבזה, ואלה שמדברים בקו, כל אלה יהיו מזכירים מיחדים, גבאים מיחדים, וגם אלה - המזכירים האלה יקבלו משפרת, על כל שעה עשירים שקל, אבל אלה שמדברים יקבלו על כל מלה מאה דולר. כל מי שמדבר נגד הרב מבטח לו, הרב נשבע לו, שיקבל מאה דולר על כל מלה, כל מלה! ויהיה מזכירים, ויהיה גבאים, וירשמו כל מלה, ויסדרו לו חשבון, ויחתנו לו את הילדים, ואת הנכדים, ואת הננינים, ואת בתים מזוהב, ויסדרו לו דירות מזוהב, בתים מזוהב, דבר ראשון החולקים יקבלו בתים מזוהב, לפני כלם, קדם החולקים לתת בתים מזוהב, לגשק אותם, לחבק אותם, לרקד אתם, ללטף אותם, להכניס להם כחול בעינים, אפורים בעינים, אפורים באזניים, אפורים בשפתנים,

החיזוק היומי

♦ תשעה באב ♦

תשעה באב זה הכל "תקון הכללי",
זה כל התשעה באב!
זה התקון - "תקון הכללי".
אדם בא לעולם:
רק בשביל תשעה באב,
רק בשביל לשבת על הארץ -
לכן אדם נולד!
על ידי תשעה באב,
נכנסים עם הגוף לגן עדן!
אדם גר בירושלים, עושה תשעה
באב בירושלים -
הוא יחיה עד העולם!
מיד אחרי תשעה באב,
זוכים לעשרת הדברות!
תשעה באב,
כל אחד הגוף שלו כבר התחלף!
כי בתשעה באב,
הכנענו את כל אמות העולם,
הכנענו את פוטין, הכנענו את
רוסיה - הכל הכנענו,
עכשו הדרך לאמן פתוחה - כלם
חיבים להיות!

♦ האישה זה העינים ♦

"את עצם מעצמי את בשך
מבשרי",
איזה מלים... איזה מלים...
כל הזמן להגיד לה,
אני ואת זה השדוף הכי טוב,
אני ואת זה השדוף הכי גפלא,
אני ואת זה שדוף שלא היה
ולא יהיה -
תמיד להוציא מלות של
אהבה, מלות של חביבות!
התמנים אומרים,
"על העיני ועל הראסי"...
מה זה?
על העינים שלי ועל הראש
שלי,
את העינים שלי, ואת הראש
שלי!
ככה צריך להגיד!
אדם צריך לדעת:
שהאשה - זה העינים שלו!
האשה - זה העינים של הבן
אדם!
בלי אשה -
אדם לא יכול לעשות כלום!
הוא לא שוה כלום!
הוא לא שוה אגורה!

החזרה היומי

♦ שמחה היא לאשתו ♦

היא שמחה שיש לה בעל פרוש.
השמחה של האשה זה:
שיש לה בעל פרוש, בעל קדוש -
זה השמחה, זה התענוג שלה,
שהיא זוכה לבעל קדוש, בעל פרוש,
לא כתרנגולים...
תהיה כתרנגול??
אז הילדים יצאו פגומים,
הילדים לא ירצו ללמד תורה!
"הקוצקר" אמר;
"חמש דקות" תחזיק מעמד,
"חמש דקות" תתאפק -
אז כבר יצא ילד אחר לגמרי!
לא להתנפל עם כל התאווה!
האשה רוצה שבעלה יהיה פרוש,
האשה רוצה שבעלה יזכה לפרישות,
היא רוצה לחיות עם בעל פרוש -
זה התענוג שלה!

♦ תאוות ממון ♦

אם לא היה חטא אדם הראשון -
לא היה שום תאוה!
אחרי שהם נכנסו בתאוה,
מגיעה לו מדת הכעס, והוא רוצה
עשירות.
מי שרוצה עשירות - הוא מאבד
את השכל!
כל מי שרוצה עשירות סימן:
שהוא כבר אבד את השכל!
הרבה אומר;
שמי שרוצה עשירות - אין לו
שכל!
כי הכסף בא מעצמו - הוא בא
מלבדו!
אם יש לו תאוה לממון -
אז הוא מאבד את הממון שיש לו!
אנשים שואלים:
למה הם מאבדים את הכסף?
הם לא מבינים;
עשיתי עסקא של שתי מליון -
הכל הפסדתי?
בגלל שחשבת על הכסף -
אז הפסדת שני מליון!
הכסף בא בלי תאוה!

החיזוק היומי

♦ אכילה בקדושה ♦

לעתיד לבוא צדיקים עתידים
להחיות מתים -

בלי שום טבע בעולם!

היום זה היארצטיים של המון
צדיקים בפרט:

האר"י הקדוש - שיכל להחיות
מתים.

ועכשו ביארצייט של האר"י
הקדוש;

כל אחד יכול להחיות מתים - כל
אחד!

כל אחד מקבל את הכח להחיות
מתים - בתנאי:

שיצא מתאוות אכילה!

אדם יכול להחזיר את כל העולם
כולו בתשובה -

רק על ידי אכילה לבד!

אדם יאכל בקדושה,

הוא יכול להחזיר את כל העולם
בתשובה -

על ידי אכילה בקדושה;

"לעת האוכל גושי!"

♦ ה' באב ♦

לעתיד לבוא צדיקים עתידים
להחיות מתים -

בלי שום טבע בעולם!

היום זה היארצטיים של המון
צדיקים בפרט:

האר"י הקדוש - שיכל להחיות
מתים.

ועכשו ביארצייט של האר"י
הקדוש;

כל אחד יכול להחיות מתים - כל
אחד!

כל אחד מקבל את הכח להחיות
מתים - בתנאי:

שיצא מתאוות אכילה!

אדם יכול להחזיר את כל העולם
כלו בתשובה - רק על ידי אכילה
לבד!

אדם הוא יכול להחזיר את כל
העולם בתשובה - על ידי אכילה
בקדושה;

"לעת האכל גושי!"

תְּפִלָּה לְשׁוּבֵי אֶרֶץ

בס"ד
יארצייט של חברדיטשובער

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם כָּל יְכוּל, זַכְּנֵי לְהַפְיֵץ אֶת הַסְּפָרִים שֶׁל
חֶרֶב, וְאֶת הָעֲלוּנִים שֶׁל חֶרֶב, בְּכֹל יִשְׂרָאֵל וּבְכֹל הָעוֹלָם
כּוֹלוֹ.

וּבְזָכוֹת זֶה, "וְכֹל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל
רָשָׁעֵי אֶרֶץ". וְגַם רָשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם רָשָׁעֵי אוֹמוֹת הָעוֹלָם
כּוֹלֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּזָכוֹת סְפָרִים אֱלֹהֵי וְעֲלוּנִים אֱלֹהֵי.
וְנִזְכָּה לְשַׁפֵּעַ בְּרַכָּה לְכֹל הַחֲדָפְסוֹת וְהַחֲפָצוֹת, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב:
"שְׁבַחֲךָ יְרוּשָׁלַם אֶת ה' הַלְלִי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן כִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי
שַׁעֲרֶיךָ בְּרַךְ בְּנִיךָ בְּקִרְבְּךָ הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חֲטִיִּם
יִשְׁבִּיעֲךָ".

בְּבִרְכַת הַתּוֹרָה
וּבְאַהֲבָה רַבָּה
אֱלִיעֶזֶר בְּרֶלְנֵד